

King's Fire Church Dan Mohler 1 Where is your identity found

Dobré ráno! Chvály dnes byly moc fajn, věřím, že to je dar. Můžete přemýšlet na těmi písněmi, které dnes lidé vytváří, a jak moc jsou o intimitě. Jestli jste si všimli, některé z těch písní, co zpíváme, jsou jako modlitba, někdy to je jen prohlašování, jak je Bůh úžasný, ale kdykoli máte šanci být na společném setkání jako je toto, mluvte s Pánem na opravdu osobní rovině, místo abyste jen zpívali s ostatními. Chvály nejsou jen nějaká malá příprava pro kazatele. Většina z nás to ví, ale je dost jednoduché jen tak zaspat a nechat se svést s ostatními. Ale v těch písních jsou slova pravdy.

Například ta píseň, kterou jsme dnes zpívali, o lásce, která se nevzdává (Reckless Love – Cory Asbury), ta byla úžasná! Takže když začnete vnímat ty slova a vezmete to osobně: “Wow, Ty jsi opravdu dal svého Syna, abys zachránil můj život, obnovil můj život, ještě když jsem vůbec nerozuměl, ty jsi všechno věděl už od začátku a nikdy ses nezměnil...” A můžeš všem dovolit, ať se stanou pro tebe osobními, takto v nás přichází k životu. Amen? Nebo... Nebo jen máme Boha, který z nějakého záhadného důvodu chce být naším přítelem a zaplatit cenu, aby se ujistil, že budeme v nebi navěky, a nás to mate, ale říkáme, že tomu věříme, ale nic se v našem životě nezmění. :-D Haha s tím jsem skoncoval tak třicet let zpátky. Protože jsem chodil do sboru až do té doby, než mi bylo asi dvacet let s tím postojem, že On zemřel na kříži, aby mi odpustil všechny hříchy, a jednoho dne zatroubí trumpeta a On přijde. A já půjdu do nebe s Jeho příchodem. Takže jsem se musel ujistit, že jsem se modlil modlitbu spasení a dal jsem se pokřtít když mi bylo dvanáct, a jednoho dne měl On přijít. Můj život se kvůli toho nezměnil. Mé myšlení říkalo: “Proč mu na tom tolik záleží? Proč by něco takového udělal zrovna pro mě?” Neviděl jsem se ve správném světle.

A kdo se vůbec viděl ve správném světle, když vyrůstal? Mnozí z nás si byli hlavně vědomi toho, co s námi bylo špatně a co se potřebuje změnit, a naše tajemství nebyla tajná pro naše vlastní svědomí. A pak se vnitřně soudíte na základě toho, jaký život jste žili, místo toho života, pro který jsi stvořen. A najednou toto evangelium ve vás vzbudí více otázek než porozumnění, takže najednou “...bych MĚL zůstat v církvi, protože On jeden den přijde.” A jestliže přijde, hlavně abych byl v církvi. :-D Jen to říkám, že takto jsem věřil evangeliu, když jsem vyrůstal. To je všechno, co mi kdo kdy řekl, že Ježíš zemřel na kříži, protože jsem byl hříšníkem. A musel jsem přijmout odpuštění hříchů a vylítí Jeho krve, moje jméno se zapsalo do knihy zvané Život a když On přijde, hurá, zahrnuli mě tam, jsem na správné straně plotu. To bylo evangelium, takhle mi kázali evangelium po celý můj život.

Nikdo mi nikdy neřekl, že On chtěl ve mě něco vykoupit, mou stvořenou hodnotu, důvod, proč jsem tady. Nikdo mě nikdy nenaučil, že On chtěl přijít a žít ve mě a přinést vše, kým On je, do mého nitra. Jeho cesty, Jeho motivy, Jeho dobrotu, Jeho lásku. Nikdo ke mně nikdy doopravdy nemluvil o proměně, o tom, že se můžu stát úplně novým člověkem, umírám tomu starému člověku a jeho skutkům a ožívám všemu, k čemu jsem byl Jím stvořen. A teď nemluví o skutcích a snažení se víc a kousání se do rtu, abys mermomocí neudělal chybu. Mám na mysli to, že věříš pravdě o sobě samém a o tom co On vydobí. Že necháš víru, ať přinese milost do tvého života a umocní tě, abys byl tím, kým ses nemohl stát z vlastních sil. On je opravdu, doopravdy dobrý. A budu o tom chvíli mluvit.

Co změnilo můj život 23 let zpátky byla ta jedna minuta, kdy jsem si uvědomil, že Boha neznám. Mohl jsem o Něm mluvit, mohl jsem o Něm pravděpodobně i kázat, vyrostl jsem v církvi, zeptali se mě, jestli nepovedu mládež, když mi bylo asi 18. Chvilku jsem je vedl, měl jsem pár kázání a cítil se důležitě. :-D Učil jsem mládež. Cítil jsem se důležitě. Ale nemodlil jsem se, neznal jsem Boha, a upřímně, pardon ale kdokoli může mít kázání. Existuje tolik dostupného materiálu, najdete si odkazy, uděláte si za a) za b) a spojíte si body a najednou můžete prezentovat teologicky korektní a s doktrínami shodné kázání! To má opravdu málo co do činění s křesťanstvím, nebo s tím, proč On přišel, mít takové kázání. Má to být slovo, které se stane tělem, Bůh Tě vrací na původní místo, které pro Tebe zamýšlel úplně na počátku.

Musíme si uvědomit, že jsme byli trénováni a vyučováni skrze lži po celý náš život, a že jsme vyrostli s balíčkem emocí, který byl zvrhlý od té doby, co člověk zhřešil a hřích jej oddělil od Boha, že všichni v této místnosti se narodili do Adama a vyrostli s tím, že neznali Boha osobně. Takže vaše postoje, vaše myšlení, vaše touhy, vaše názory byly všechny zrozeny a formovány skrze oddělení od Boha. Je to lidská moudrost, je to způsob, který pouze vypadá správně. Je plný postojů a názorů, plný vyjádření a povýšenosti, pýchy. Nikdo nemusel procvičovat tento způsob jednání. A tohle nám něco říká. Nikdo nikdy nemusel zkoušet, aby byl našťvaný. Přišlo to přirozeně. Nikdo nemusel zkoušet být frustrovaný. Nikdo vás nenaučil mít malé sebevědomí toho jednoho dne, kdy jste si začali uvědomovat sami sebe, už ve velmi mladém věku. Najednou se lidé smáli tomu, co jste nosili, ani jste si toho nevšimli. Dítě se smály tomu, jak vypadá vaše krabička na oběd, když jste byli malí, a ani jste nevěděli, že se smáli vám, ale pak přišel čas, kdy jste pochopili, že se smějí vám. A vaše nevinnost se začala ztrácet a stali jste se nesmělymi a začali jste si uvědomovat sami sebe více než je zdravo, uvědomovat si způsob, jakým vás lidé vidí. To je těžký den pro každého. Protože lidé vás nevidí v lásce, nevidí vás skrze Jeho oči. V tom nejlepším případě to pak skončí tím, že přežíváte.

A všichni v této místnosti ve velmi raném věku byli tvarováni a modelováni do něčeho, čím byste nebyli, kdybyste žili odděleně od svých okolností. Ale vy jste se tím stali, když se to všechno začalo kazit, protože jste jen reagovali na to, jak se to všechno ve vašem životě odvíjelo. A upřímně, tam jste našli svou identitu, svou hodnotu, tam jste si mysleli, že jste našli sebe. A už v mladém věku jste nebyli ničím víc než tím, jak jste reagovali na všechno, co se odehrávalo. Smáli se vám, když jsi byl v druhé třídě a uvědomovali jste si, že to jste vy, komu se smějí a čelili jste pocitům, emocím, nejistotám a nedostatku sebevědomí a stali jste se buď introvertními nebo jste se zatvrdili a stali jste se bojovnými, ale přesně v tomto bodě vás to začalo tvarovat a modelovat, ve velmi mladém věku. A nemá to co do činění s Bohem. Nemá to co do činění s Velkým Hrnčičem.

A bylo to v tomto bodě, kdy jste v tom začali nacházet identitu a začali jste věřit, že tohle jste vy. Je to smutné, že v církvi o tom nekážeme dost jasně, a pak když lidi odevzdají život Pánu, tak našli cestu do nebe, našli Ježíše, tu Cestu, doufají že snad jim je odpuštěno od každého hříchu, teď tomu budou věřit a děkovat Bohu za Jeho krev, ale pak si nechají tu samou identitu, tu samou nejistotu. Lidé, kteří jsou křesťané, se drží své minulosti a toho, jaké to bylo, když vyrůstali, kdo mi co kdy udělal, ani nevíš, jaké to bylo, když mi bylo šest, deset, dvanáct... Je zde důvod, proč se lidé drží těch příběhů tak pevně. Je to proto, že je to jediné místo kde našli svou identitu. Ať dobrou, nebo špatnou. V tom příběhu našli své já. A oni věří, že je to jejich identita. To je důvod, proč je tak těžké dostat lidi k tomu, aby se nedívali

zpět, protože je to jediné místo, kde sami sebe znají. Tak trochu se našli v tom rozvíjejícím se a odehrávajícím se příběhu zvaném Život.

Ale pravda o evangeliu říká, že nacházíš sebe v Kristu! Když je zjeven, když rozumíš tomu "proč děláš to co děláš" motivu v Jeho srdci, že nepřišel jen proto, že jsi byl hříšný. On přišel aby naplnil to, co člověk nezvládl. On přišel, aby byl modelem života, pro který jsi byl stvořen. Nepřišel jen proto, abys mu zpíval na společném setkání a nebo se k Němu modlil, když jsi ohromený starostmi. Přišel, abys Ho následoval. Nepřišel, aby Tě vzal do nebe. Přišel, aby dal nebe do Tebe. Přišel, aby dal svůj život a svoji přirozenost do Tebe. Ve Starém Zákoně Jeho cesty jsou vyšší než naše cesty, ale skrze krev a Nový Zákon Krista v nás, ta naděje slávy, se staneme jedním. *Už vás nenazývám otroky, protože otrok neví, co činí jeho pán; nazval jsem vás přáteli, protože jsem vám oznámil všechno, co jsem uslyšel od svého Otce. Jan 15:15, ČSP*

Nazval nás přáteli, protože otrok neví, co dělá jeho Pán! To znamená, že Jeho cesty teď jsou naše cesty. On mění věci! Říká: „Všechna autorita na nebi i na zemi mu byla dána! A teď jděte v mém jménu!“ (*Matouš 28:18-20*) Ve Filipským 2:9-11 se říká, že mu bylo dáno jméno nad každé jméno, přek kterým každé koleno poklekne a každý jazyk na nebi i na zemi i pod zemí vyznají že je Pán. A hned potom, hned to další slovo říká: "A proto (VY), moji milovaní..." Propojuje nás! Jsme jedno s Ním.

Nevyrostli jsme s postojem nebe. Vyrůstali jsme a ani trochu jsme nevypadali jako Ježíš. Je to smutný den, pokud si myslíme, že jsme křesťany kvůli toho, co všechno křesťanského děláme, namísto toho abychom byli jako Kristus, namísto Krista v nás. Namísto Jeho srdce a Jeho lásky, která nás naprosto ovládá, a Jeho motivů v našich životech. To je něco, co mi nikdo neřekl, když jsem vyrůstal. A proto o tom teď mluvím pořád. Žádný kazatel mi to nikdy neřekl. Nejsem na kazatele naštvaný, nikdo tomu jen nerozuměl v tom okruhu, ve kterém jsem vyrůstal, nikdo mi nikdy neřekl, že On zemřel na kříži, aby vykoupil moji hodnotu, aby do mne dal svého Ducha, svůj život do mne, aby ten, kým jsem byl, mohl umřít, a mohlo žít to, kým je On ve mě. Že se vlastně doopravdy můžu obnovit v duchu své mysli a doopravdy být změněný a vstát ráno z naprosto jiného důvodu bytí, a vůbec už nebýt soustředěný na sebe a své chyby, že můžu být volný od potřeby abyste mě měli rádi, a ani bych se vám nezkoušel zalíbit. Jen bych se probudil a šel bych po tom být jako On, probudil bych se jen proto, abych žil Duchem. Probudil bych se, abych chodil v lásce, a ukazoval milost tobě, protože On ukázal milost mě. Probudil bych se a neměl bych vůči Tobě nějaký postoj, který neprodukuje život, protože On neměl takový postoj nikdy vůči mě. Že můžu nesoudit a nemít "první dojem" a řešit "Ona řekl tohle... A já si myslím..." atd.

Podívejte se, já jsem s tím skončil! Skoncoval jsem s tím už dávno. A říkám vám, můžete s tím skoncovat taky. Neprodávejte se lacino, když jste byli koupeni za takovou cenu. A nemyslete se, že způsob, jakým jste včera byli trénováni myslet má co do činění se způsobem myšlení, pro který jste byli stvořeni. Nenechte moudrost tohoto světa, aby vás o něco ochudila a pohltila vás. Nenechte ten způsob, který se zdá správný, zvítězit nad pravdou ve vašem životě. Vidíte, to je na tom těžké, protože to vypadá správně. Ale když se podíváte, ta základní věc, na kterou ta cesta, která vypadá správně, naráží, že je to všechno o tom, aby ses ty sám měl dobře, o férovosti, o tom, co kdo udělal špatně a co kdo udělal dobře, kdo je oběť a kdo útočník.... Ta cesta, která vypadá správně, má úplně jiné základy, než láska. Ta cesta, která připadá člověku správná, je vlastně něco jako talkshow. Kdo komu udělal co, kdo

dělal věci špatně, kdo to celé začal, a “nemůžu uvěřit, že ti tohle udělali, wow, ty jsi byl tak... a stejně se k tobě obrátili zády a zradili tě, wow, teď pro tebe musí být těžké někomu zase začít důvěřovat....” A dotýčný pláče, a je tam celé obecenstvo, oběť, ničema... “Grrr, beee...” A na této scéně všichni prohrávají. Protože srdce každého je na milion mil vzdálené od Něho. A je to jen o tom, co udělal jeden člověk a jak na to druhý reagoval, místo aby to bylo o Ježíši a o tom co On vydobyl a o tom jak to udělat, abychom z toho vyšli ještě více podobní Jemu.

Budu mluvit přímo, nejsem na nikoho našťvaný, ani nemluví k nikomu osobně. Slibuji vám, Ježíš neobětoval svůj život a nedal do nás svého Ducha proto, aby se naše přemýšlení odvíjelo od stejného základu, podle kterého jsme přemýšleli, když jsme Ho ještě neznali. On řekl: Nebudte přizpůsobeni tomuto světu. (Římanům 12:2) A pokud si to nastudujete, světem se myslí světské nápady, světská logika, světská moudrost, filosofie a motivy tohoto světa. Neznamená to jen vraždy, znásilnění a smilstvo. Znamená to prostě myšlení pro vlastní prospěch.

Jen trošku si začneš myslet pro vlastní prospěch v životě, a uvidíš, kam tě zavede. Všichni víme, kde to končí. Najednou jsme našťvaní, frustrovaní, soudíme, litujeme se, nikomu na nás nezáleží, nikdo nás nemá rád, a najednou zjistiš že se cítíš méněcenný/nejistý a teď děláš věci, abys získal pozornost, místo abys je dělal, protože se chceš starat o ostatní a miluješ je. A najednou je to všechno o tvém snažení se někým stát, najdeš sebe srze Krista. Přejdeš do církve, zapojíš se, ale riskuješ, pokud tvé motivy nejsou čisté, protože možná ani tam to nebude vypadat jako že tě dostatečně oceňují anebo ti nedávají to co potřebuješ. “No a teď jsem obětoval svůj život, svůj čas navíc, sloužil jsem dvakrát tolik a nikdo mi ani neřekl děkuji.” A máme dalšího zraněného člověka v církvi, který přijde a zpívá haleluja. :-D

No tak, jenom o tom mluvím. Byl jsem chvíli pastorem. Vidím tyto věci, alarmuje mě to a musíme to křičet ze střeš, aby lidi věděli: “Heeej! Co je PROČ mezi řádky Tvého života? PROČ ses dneska probudil? Co motivovalo TVOJE srdce? Jen se snažíš zvládat projít životem, doufáš že se jí líbíš/doufáš, že on si tě všimne, jen si jdeš svou vlastní cestou?” Toto není kruté. Je to zestřizlivění. Milost nás budí každý den. Pokud jsi vzhůru, je to proto, že milost prohlásila, ať se tak stane. Proč nás milost probouzí každý den? Aby nám dala další den, ve kterém budeme zářit. Další den, abychom byli jako On. Další den na to, abychom jej následovali. Protože jestli si on/ona tebe všimne, vypadá to pak úplně jinak a stane se to s úplně jiným výsledkem a úplně jiným záměrem.

Já jsem žil pro sebe, cítil jsem se jako bych byl ten nejsobečtější muž na planetě. Takto vidím sebe, když jsem ještě nebyl spasený, jsem si jistý, že ostatní byli taky jako já, ale je to zestřizlivění, když se podívám na to, jaký jsem byl. Nevracím se k tomu kvůli toho, že bych se cítil odsouzený, jen je to zestřizlivění, protože vidím, jak jsem žil. Měl jsem pocit, že moje rodina mi dlužila, cítil jsem se jako by mi dlužila jen proto, že jsem chodil do práce a vydělával peníze na zaplacení účtů, měl jsem pocit, že musí dělat všechno tak, aby mě to těšilo. Byli mými poddanými, ne mou rodinou. Víím, jaký jsem byl předtím, než jsem byl spasen. Děsí mě to pomýšlení, že jsem takto žil a měl jsem kapacitu takhle fungovat po třicet tři let a stále jsem říkal: “Miluji Tě.” A pak přichází Ježíš a zjevuje mi sám sebe a v mé mysli já jsem ten nejsobečtější člověk, který na světě žil. To, co jsem viděl ve svém srdci, bylo tak žalostné, že jsem nemohl takto žít i jen jeden další den, protože to byla absolutní nula, měl jsem v tu chvíli zjevení, že můj život a mé motivy mě vedly k jedné velké tlusté nule.

A pak jsem četl Bibli, která říká: "Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno, které padlo do země, nezemře, zůstává samo. Zemře-li však, přináší mnohý užitek." (Jan 12:24) A teď mi to došlo. Protože jestli jen žiju každý den a ženu se za svým, abych se měl dobře, za svým blahem, dokonce i svým požehnáním, za tím, aby o mě bylo postaráno... Můžeš si to zduchovňovat, jak chceš. Jestliže jsi křesťanem pouze sám pro sebe a svůj vlastní zisk, to není, proč jsme křesťané, je to velká chyba, budeš mít těžký čas! :-D A to není negativní proslav. Neprorokuju záhubu. Jen pokud jsi křesťanem pro sebe, tak jsi v problému. Je to nebiblické!

Bible říká: Tehdy řekl Ježíš svým učedníkům: "Kdo chce jít za mnou, ZAPŘI sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mne." (Matouš 16:24 CEP) Nejsi křesťanem pro sebe, ani pro svůj zisk, pro své manželství, aby bylo obnoveno, nebo abys dostal zaměstnání, kvůli kterého jsi chodil do školy... Staneš se křesťanem aby ses stal člověkem, kterým Tě On stvořil už od počátku, kým zamýšlel člověka mít už ode dne č. 1. A vzdáš se starého, aby ses stal novým. A zemřeš starému člověku a jeho skutkům, a žiješ novému člověku. Kdo je ten nový člověk? „ Je obnoven v poznání podle obrazu Toho, který ho stvořil.“ (Koloským 3:10) Vidíte, co je evangelium? Obnovení zpět k původnímu obrazu Boha v člověku. Je to návrat k tomu, jak to bylo úplně na počátku.

Dívám se na posledních pár generací a k čemu se to pomalu přibližovalo v této sebestředné cestě. Máme tu lidi našťavané na Boha, **lidé jsou odrazení/nepovzbuzení, jsou nepovzbuzení lidé kteří chodí do církve. "Těžko se o tom mluví, dá se to čekat že budou nepovzbuzení..."** (discouraged) Ne! To, že je někdo utápnutý/nepovzbuzený na něco poukazuje! Tvé oči se zaměřují na Tebe! Řekneš: "Ani nevíš, čím procházím!" Přesně tam – to je o čem mluvím. :-D Ne, vážně, díky za pomoc. To je ten ukazatel. Protože to, čím prošel Ježíš, má nad tou věcí zvítězit. Protože jsi zemřel sám sobě a dáváš svůj život nazpět Jemu. A pak On žije v tobě a žije svůj život skrze tebe! Takže když On nebyl 'nepovzbuzený'/utápnutý/urazený, když Jej nazvali lhářem, ty bys pravděpodobně neměl být urazený, protože Tě očernili v práci za něco, co jsi neudělal. Takže když On se nenašťoval a nezačal svými ústy mluvit klam, my bychom také asi měli v ten moment být opatrní. Protože jestli smrt a život je ve tvém jazyku, je asi dost důležité, co z nás vychází. Protože často věci svádíme na vůli Boží. Prostě všechno svádíme na svrchovanost Boží. A pak lidé věří, že všechno, co se stane, je z Boha. Místo aby vzali za své privilegium, které jim bylo dáno, chodili Duchem a žili Duchem a mluvili život a zasévali semínka království a sklízeli věci království. Máme milovat, usmiřovat a prokazovat milost. A vidět lidi pro jejich hodnotu, ne jejich chyby. Být schopni plakat pro lidi, místo abychom plakali kvůli lidí. To je ta skvělá změna! A víte odkud to všechno mám? Od Ježíše.

Jednoho dne jsem četl svou Bibli a uvědomil jsem si, že tu noc, kdy On byl zrazen, položil svůj život a dal svou krev a své tělo. V tu noc, kd byl zrazen. A přemýšlel jsem, v tu noc kdy my jsme zrazeni, voláme příteli a brečíme. Řekneme mu všechno o té zradě a řekneme mu: "Modli se za mě." A potom tvůj přítel zduchovní tu konverzaci a modlí se o tvoje požehnání prot vé emoce, aby ses cítil lépe. A to nazýváme křesťanstvím. Ups :-D Jestli tohle je způsob, jak žijeme, tak jsme jen krok vzdáleni od toho, že se rozpadneme a rozložíme. Tak jsme jen lidé na cestě ke ztroskotání. Stačí jen jeden krok s nějakou nespravedlností vůči nám... dva takové nespravedlivé kroky... Bože nedovol nám to.

V tu noc, kdy byl zrazen, dal svůj život. Nic ve zlém, rozumějte mi, říkám tohle křesťanům – my rozumíme, protože jsme už dali ten svůj. Takže teď mluvím jen ke křesťanům. A jestli nejsi křesťanem, proč ne? Je to ta nejvíce pokorná a úžasná věc, že vše, co Bůh po Tobě žádá,

je, abys mu dal zpět to, pro co jsi nikdy nebyl stvořen. Dát mu zpět to, čím nejsi. Žádá Tvůj život. Křesťané často říkají: "Pastor říkal, že tohle evangelium mě bude stát všechno..." Ale bude Tě to stát to, čím jsi nikdy nebyl. Vrať zpátky lež, abys mohl dostat pravdu. A ta pravda Tě učiní svobodným a ten, koho Syn osvobodil, bude svobodným, protože už vidí. Takže život toho člověka už není jeho vlastní. On pokládá svůj život. No tak, je to dobré, je to zestřízlivění, je dobré to slyšet i tady aspoň od deseti různých lidí, protože se to do nás dostane. Z úst dvou nebo tří svědků... Protože někdy je jednoduché ráno vstát, pokud nezůstanete hluboce zakořeněni v těch pravdách a nemáte obecnství s Bohem skrze ně, budeme o tom tento víkend hodně mluvit, je jednoduché ráno vstát a najednou nevzít na zřetel věci, které jste slyšeli. "Proto musíme věnovat mnohem větší pozornost tomu, co jsme slyšeli, *abychom nebyli strženi proudem (CSP)/aby nám to nevytizelo.* (Bible Kralická)" Židům 2:1 Je tam "větší pozornost" (pozn. překl.: v angličtině by se to dalo přeložit jako 'úporná pozornost') a to je dokonce více, než jen něco vzít na vědomí. Věnujte úpornou/mnohem větší pozornost těm věcem, které jste slyšeli, aby vám nevyklouzly z ruky. Jinak se najednou stane, že jste něčím trochu zranění, maličko dotčení, uražení, najednou jste trochu zklamaní, protože váš protějšek řekl toto a vy tomu nemůžete uvěřit, a teď to rozebíráte a meditujete nad faktem, že to řekl/a a kde se to vzalo, a jak vůbec mohl/a, místo toho abyste to zakryli milostí a milovali je uprostřed toho, co řekli. Ale vy si to analyticky opakujete a dvě hodiny potom jste stále nešťastí na hromádce. Jen se dostaňte mezi lidi, kteří nemyslí nesobecky pouze o ostatních, a jestli jste to nevyřešili ve svém srdci, ve své ložnici, nevyřešili jste to ve sprše během mluvení a obecnství s Bohem a porozumnění, kým jste a proč jste naživu, tak ta věc na vás vyskočí a pak přijde to, že budete jen dalším našťvaným člověkem, který chodí do církve.

Podívejte na celou tu strategii nepřítele, tot není odsouzení, nebudte na mě přísní, podívejte, celá strategie ďábla je zabít světlo. Jemu nezáleží, jestli ty chodíš do církve! Záleží mu na tom, jestli svítíš! Mohlo by mu to být úplně jedno, jestli chodíš do Apoštolské církve nebo do Církve Bratrské, bude mu to jedno, ať chodíš kdekoli! Záleží mu na tom, jestli svítíš! Záleží mu na tom, jestli začneš chodit v lásce, začne mu na tom záležet, jestliže začneš vypadat jako Ten, koho on nemůže zastavit! On nemůže porazit milost! Nemůže zastavit lásku! A co když se tím staneš!

Dáblu může to může být úplně jedno! Začal jsem tomu věřit, teď tomu fakt věřím – nezáleží mu na tom, jestli máje svoje "denní zamyšlení"! Někteří lidé nechají své denní zamyšlení, aby zabralo místo toho, že znají Pána. Takže se kvalifikují skrze praktikování svého denního zamyšlení, místo toho, aby věděli že už jsou kvalifikovaní skrze Syna a že si dělají zamyšlení proto, aby měli intimní vztah a poznali Ho více, aby více vypadali jako On. Podívejte, vy klidně můžete mít každý den zamyšlení a vůbec nemít obecnství s Bohem! Můžete mít křesťanské tričko, vyzvánění, spořič obrazovky, rybičku na autě, a zároveň být na někoho našťvaný. A myslet si, že všechny ty věci, které děláte křesťansky, znamenají, že jste křesťanem. Ale křesťanství je být jako Kristus! Křesťanství, malí Kristové. Je to kým je On v tobě, ty jsi poddaný, odevzdaný. Nemluvím o perfekcionismu, mluvím o čistotě srdce! Mluvím o motivu srdce, kdy se vzbudíš, abys žil Duchem. Abys měl zdravé proč na pozadí svého života. Nezáleží, nezáleží na tom kdo co udělá, kdo co řekne... To neznamená, že nebudeš věřit, že dostaneš lepší práci, ale než ta pracovní nabídka přijde, nebo jestli se nedostaví, udržuj to samé vzezření/postoj/klid, choď v té stejné lásce, choď v té samé radosti, usiluj o ten samý pokoj a lásku jednoho k druhému. Nenech odpověď na to, v co věříš že dostaneš, diktovat, co vyjadřuješ. Nebo to je modlářství! Najednou je to stejné jako když ďábel mluvil o Jobovi: "Je

takový, jaký je, protože jsi ho požehnal, obklopil jsi ho, má všechno až je tlustý, no žádné překvapení, že je takový, jaký je! Vezmi od něho to požehnání, a on... on bude jako každý jiný tam venku, bude tě proklínat do tváře, jako každý jiný člověk." To je ďábel, jak mluví k Bohu!

Vidíš, proč nemůžeš být křesťanem pro sebe? Protože si vezmeš život osobně, místo abys vzal osobně Jeho. A ty si dokonce myslíš, že máš důvod být na Boha našťvaný. A necháš své okolnosti, aby ohromily tvé srdce a nebyl jsi schopen se ani modlit. Protože ztrácíš svůj pohled na Něj. A přemýšlíš, kde jsi zklamal, jaké dveře jsi otevřel, a proč On nechává ďábla... A teď máš všechny tyhle otázky, místo vědění/toho, že ty věci víš, a místo vztahu. A najednou je tvůj život jen tak dobrý, jak dobře to jde. A najednou život mluví mnohem hlasitěji než pravda. A ty se soustředíš na to, čím procházíš, místo na to, kým ses stal v Něm. A to je čas kdy je ti úzko a těžko. To je ten čas kdy lidé ztrácí svou radost, svůj klid, svou produktivitu a své vyjádření. A to je cíl samotného pekla. Že tvé světlo nikdy nebude doopravdy svítit. Že nikdy nebudete doopravdy milovat jeden druhého. A že v nějaké ustálené podobě budeš chodit za Bohem jen proto, co On pro tebe může udělat, místo proto, aby tě učinil víc sobě podobným. To je cíl křesťanství. Být jako Kristus. Proměna, transformace. Je to úplně nová cesta myšlení.

Všichni v této místnosti byli vytrénováni moudrostí tohoto světa, ať už se vám to líbí nebo ne, ať jste to věděli, nebo ne. Jen z pouhých instinktů jste nějakým způsobem vyrostli, emoce nás všech vypadaly docela podobně, někdo byl více expresivní než jiný, v některých oblastech více než ostatní, a tak jsme dali na naše osobnosti štítky, já jsem tahle osobnost, já jsem tohle, a všichni se nějak zařazují pomocí písmen a čísel :-D Protože tak zoufale toužíme po identitě. A pak když to zařadíš, tak jsi ospravedlněn v tom v čemkoli se takto chováš, protože jsi tento typ, toto číslo, tato osobnost.... Studuješ padlého člověka! A zamykáš sebe sama do určitého chování, které ani nepochází od Něho! A pak to lidé zduchovňují – no ale Bůh mě takto udělal! Nenene, Adam tě takhle udělal. Slyšel jsem to mockrát od té doby co jsem spasen: "No, Bůh nám dal emoce, bratře..." Nedal ti ty emoce, se kterými jsi vyrostl. Nevzdávej mu poctu jakoby vytvořil ty šílené věci. No tak, vždyť víte, že Bůh vám nedal ty emoce, se kterými jste vyrostli. Neprodukovaly/nevyšla z nich spravedlnost Boží. Ty emoce způsobily, že jste byli všechno možné (*jenom ne Kristus*). Takže když se podíváte, co ty emoce produkovaly, můžete na nich vidět jisté otisky prstů. Přichází to přirozeně, je to pád člověka, někdo ti udělá něco špatného, ty jsi vykolejený, našťvaný, nejistý, zraněný, nepříjemně překvapený, cokoli z toho. A ty mi říkáš že tohle udělal Bůh? Že Bůh tě takto udělal? Že On tě udělal ke svému obrazu a takový je Bůh? Jestli takový je Bůh, tak je z Něho jen uzlíček nervů, zlomili jsme mu srdce natisíckrát znova a znova! A nikdo ho už nespraví! Je na cimpr campr! Už ho nikdo nevrátí zpět.

Ale Bůh je úžasný. V naprosto nejhorší den tvé životní historie On vůbec nebyl nepříjemně překvapený, neseděl tam a neříkal si: "A po tom všem co jsem já pro ně udělal! Další z nich, pche, ani nevím jak jim vůbec budu od tohoto dne důvěřovat, no tak teď mi dokázali, že mě nemilují, že chtějí jen mou pomocnou ruku, určitě nechtějí vidět mou tvář." A nezačal s tebou jednat jinak. Víte proč to nedělá? Není to proto, že je Bůh. Nedělá to proto, že je Láskou. Vyjadřujeme se o něm tak obecně: "No to proto, že je Bůh." Ne, je to proto, že je láskou. A učinil člověka ke svému obrazu a dal nám cíl, jak se to píše v 1. Timoteovi 1:5. "Cílem tohoto nařízení je láska z čistého srdce, z dobrého svědomí a z upřímné víry." Tím cílem je láska. A Pavel řekl, že jestli nemáte lásku, nemáte nic!

Mluví o tom velmi extrémně, i v souvislosti s dary! Říká, že můžete klidně mít znalost všech tajemství, všechno vědění, všechna tajemství! Takový člověk by pro nás byl duchovní ikonou! Někdo kdo by měl poznání všech tajemství! “ No tak to teda je určitě nejbliž Ježíši, co jsme viděli...” To by byl Někdo, všichni by určitě od něj chtěli předání pomazání. Všechno vědění, všechna tajemství. Víra která pohne každou horou, jaká kdy stála v cestě, jen by tou horou pohnul na stranu, bum! Pohni se, bum! No tak! Naše reakce by určitě byla: “No, vkládej na mě ruce, kamaráde!” :-D Pavel to dělá schválně! Je extrémní ve svém vyjádření, neřekl “jen některé poznání” nebo “jen některé hory”. Řekl: “Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, a lásku bych neměl, jsem jako dunící kov nebo zvučící činel. A kdybych měl proroctví a znal všechna tajemství a měl všechno poznání a kdybych měl veškerou víru, takže bych přemísťoval hory, ale lásku bych neměl, nic nejsem. A kdybych dal pro nasycení *chudých* všechn svůj majetek a kdybych vydal své tělo k spálení, ale lásku bych neměl, nic mi to neprospěje.” (1. Korintským 13, 1-3)

Pavel tím myslí, že můžeš mít to, co vypadá jako schopnosti Boha a jako moc Boží, ale jestliže nemáš Boží srdce, tak máš absolutní NIC. Nemyslím si že mým cílem je prorokovat, můj cíl je být víc jako On! A když se jím víc stávám, proroctví bude čisté a jasné a produktivní. A nebudu si vědom sebe/nebudu se dívat na sebe, a nebudu sebestředný a nebudu si uvědomovat skrze své “duchovní vnímání”, jak si mě Bůh skvěle používá, ale místo toho si budu více uvědomovat to, kým je On ve mě. Velmi důležité. Velmi důležité zejména proto, že všichni jsme byli narozeni do Žádné identity, tomu všemu rozumíte, že? Když se člověk narodil, narodil se už vyhozený ze svého určení, proč tady vlastně je, to znamená že je ztracený. Takže nikdo z vás v této místnosti, když jste se narodili, jste neměli ani páru, kým vlastně jste. Ne do té doby než přišlo Světlo Světa. Ne do té doby, než pravda vyrašila ze země. Člověče, nebuď oklamán a vtažen do ničeho jiného. On je Pán.

Tady je něco, co mě dostává, a také proč mě to dostává. Kdybych neměl ta zjevení, kerá jsem měl dávno už na začátku, 23 let zpátky... byl jsem jako dítě, seděl jsem na své posteli: “Ty jsi přišel! Já věřím, že jsi přišel – ve svém srdci věřím, že jsi přišel! Skrze lůno ženy, ty jsi přišel jako člověk!” To je velká věc! Myslím že jsme spoustu věcí zaspali až do bodu, kdy je to pro nás jen velikonoční příběh, nebo Vánoce. Ne ne! BŮH se stal člověkem, aby člověka vykoupil/smazal to staré, aby člověk mohl být zpátky v tom, co Bůh zamýšlel úplně od začátku, ta vize je pro Něj tak působivá, ne lidé odděleně od Něho, ale ON v lidech! Že On sám vůbec přišel! A On sám, bez kohokoli jiného, skoncoval s hříchem a odstranil jej z cesty a všechno to nechal napatlat na sebe a nechal hřích, aby se stal Jeho identitou, když visel na tom kříži. ON se stal HŘÍCHEM! Vážně mě musí chtít mít spravedlivého a svatého a neočernitelného/nevinného a čistého ve svém pohledu na mne, opravdu asi chce abych vlastnil Jeho odpuštění/chce mě “odpuštěného” a zmocněného/plného moci!!!

No tak! Musíme mít ty prvotní nejdůležitější věci opravdu na prvním místě! Má fakt, že On přišel, vůbec naši pozornost, nebo jsme jen po všechny ty roky nábožensky uspaní vědomostmi? A pak další věci jsou důležitější, než to, co je doopravdy nejdůležitější, a teď to je to tom jak se mám, jak to jde v práci, jak se ke mě chovají, který člen rodiny udělal zrovna něco nad všechny meze, a tvůj manžel ó můj Bože, a jedno z mých dětí, uááá pomoz mi Ježíši! To jsme opravdu zredukováni na tohle? Jen abychom zkoušeli projít životem, dostat se skrz, evangelium přežití, Krabička Poslední Záchrany (KPZ)? Nesplette si tuto intimní lásku, jako byste měli nějaký speciální přístup k Bohu, že On způsobí aby vám všechno vyšlo. Máte speciální přístup k Bohu, protože On mě nikdy nepřestal vidět skrze určení, pro které jsi tady

a pro které jsi byl stvořen, a potřebuješ do toho vyrůst, ve všech věcech. (“...abychom již více nebyli jako děti, zmítáni vlnami a hnáni každým větrem učení v lidské nestálosti, v chytráctví k nastražené cestě bludu, nýbrž bychom byli pravdiví v lásce a rostli všemi způsoby do toho, který je hlavou, v Krista.” Efezským 4:13-14) Vyrůst do Krista v Tobě, naději slávy. (Koloským 1:27) Jediná naděje slávy v tobě je Kristus v tobě. Není to ani to, že se ti bude dařit, nejsou to ani tvé okolnosti. Není to ani když tě povýší v práci. Je Kristus v tobě, který je nadějí slávy. Jak dobře miluješ, jako dobře chodíš jako On, jak dobře ho následuješ. To je, proč On přišel.

Myslím na tyto věci, poslouchejte, jsem spasen po 23 let, nekteří z nás si myslí, člověče, nemůže kázat o něčem hlubším? Tohle je hluboké! On přišel! Musíme s tím sedět, dokud nás to až nevydělá! A koukejte co On řekl, když přišel:” Já vím kým jsi! Jsi toho hoden! Znal jsem tě už od začátku! Ty nevíš kým jsi, ty si myslíš že jsi tohle, tamto nebo to další, produkt toho a tamtoho... Nenene! Já tě znám už od samého začátku! A nezáleží na tom, kde jsi byl, láska nikdy neselhala, já jsem nezměnil své smýšlení o tobě a tam kde byl hřích tam milost byla větší! Necháme tohle ďábla ‘vyhrát’ ale my s Otcem jsme v tom kvůli toho že nám patříš a já zaplatím cenu, stanu se tím, kým jsi byl, abyste ses mohl stát tím, kým jsem já, Syn od počátku! A dám do tebe svůj život, mou přirozenost, a já Tě obnovím!” A nebo, pokud to nechápeme, tak “jsme všichni zhřešili a postrádáme Boží slávu (Římanům 3:23), a musíme se modlit tuto modlitbu, abychom šli do nebe, až zazní trumpeta.” Je neuvěřitelné, že na to se dnes stačí, že doopravdy používáme: “Jdeš do nebe nebo jdeš do pekla?” A pak lidé, kteří nemají zjevení Jeho dobroty lásky bojují s tou stránkou pekla, proč by milující Bůh házel lidi do pekla, a teď tu máme dlouhou lidskou debatu, lidské poznání: “...a jestliže Bůh věděl, že Adam pojí ze stromu, proč tam vůbec ten strom dával, takže Bůh je zodpovědný za všechno ten chaos, myslím že On je ten kdo...” Ááá! :-D Jediný důvod proč takhle můžeš myslet, je protože Adam pojedl ze stromu! A ty si doopravdy myslíš že máš pravdu! :-D Tak to je jasný ukazatel pádu člověka. Všechny tyto intelektuální debaty. Místo jasného zjevení Božího srdce a motivu.

Vidíte, když to uděláte o nebi a peklu, vlastně úplně minete cíl. A necháte lidi, aby něco přijali skrze víru, jak oni tomu říkají, prohlašují, čemu věří, ale zůstávají stejní! Pouze změní pozici. “Posazení na nebeských místech v Kristu Ježíši, no ale stejně brbly brbly posazení v téhle pekelné díře nazývané Země, a musíme přestat to utrpení, bratře, ale jednoho dne On přijde.” Hm. To nezní jako něco vzrušujícího. :-D Já věřím, že to je klam.

Kristus v tobě. Nejen v tom člověku vedle tebe, Kristus v TOBĚ. Nejen v tom člověku, který vypadá více hladový než ty. Kristus v tobě. Kristus v TOBĚ. “Co lidé o mě říkají?” “No víš, někteří říkají toto, jiní tamto...” “A co o mě říkáš TY?” (Marek 8:27-30) Vidíte? Nikdy se nepozvednete nad to, co říkáte vy sami. A co doopravdy říkáte, a to není tvrdá řeč, to co doopravdy říkáte bude zjeveno skrze způsob, jakým žijete váš život. Spravedlivý bude žít vírou. (Římanům 1:17, Galatiánům 3:11, Hebrejům 10:38) A poznáte je po jejich skutcích. (viz. dobrý strom nese dobré ovoce – Matouš 7:15-20) Takže způsob, jakým žijete svůj život odkryje, čemu doopravdy věříte. Takže pokud věříte, že Bůh přišel, aby vás změnil ke svému obrazu a i když třeba bojujete s láskou, tak usilujete o růst vstříc lásce. I když třeba bojujete s odpuštěním nebo neodpuštěním, tak si to neospravedlňujete, nevymlouváte se a nezůstáváte stejní, ale jste před Ním, mluvíte s Ním, modlíte se, hledáte. Vidíte, když mluvím o dokonalosti, tak mluvím o čistotě srdce, o tom, že rosteme do Něho.

Protože nemůžete nic nechat, aby to vlastnilo PROČ na pozadí vašeho života a aby to vlastnilo vaše srdce. To PROČ na pozadí vašeho života je vaše srdce. Proč žijete, proč se budíte, proč to říkáte, proč to děláte, proč tam jdete. Víte, lidé mohou jít na misijní výjezd, zní to tak dobře a křesťansky, a můžou jet na misijní výjezd ze špatných důvodů. Můžete usilovat o pozici pastora ze špatných důvodů. Proč děláte co děláte? Protože jestli to PROČ není hledání nejprve Boží království a není to pro Jeho pravou slávu, tak to je právě ten případ kdy získáte “všechno poznání veškerých tajemství” ale nemáte lásku a minete cíl! Můžete dát všechn své prostředky chudým. Hm, no a chudí budou mít vaše prostředky. :-D A budou šťastní po nějaké době. Dokud jim ty prostředky nezačnou docházet. A vám nezbude nic, pokud jste to neudělali z lásky. “Ale proč bych dal všechny své prostředky chudým, kdybych neměl lásku?” Můžeš to udělat, aby sis udělal dobré jméno, nebo aby ses cítil ohledně sebe dobře, můžeš to udělat jen pro ten jednoduchý povrchní akt někoho kdo by ti řekl: “Jsi úžasný.” A protože tomu potřebuješ věřit tak to potřebuješ slyšet.

Viděl jsem lidi, jak slouží ve sboru a nacházejí svou identitu díky službě v církvi, ale církev to nerozpoznala a pak řekla: “Ty jsi úžasný, nemohli bychom bez Tebe fungovat, nevím co by tahle církev bez Tebe dělala!” No a oni najednou už slouží dvakrát tolik hodin a dělají toho extra extra extra moc navíc, protože nacházejí svou identitu v tom, co dělají. Neříkám že tohle by nemohlo být také z absolutně čistého srdce, ale byl jsem součástí situací, kdy to tak nebylo. A pak ti lidé chodí po velmi tenkém ledu, protože stále potřebují to ujištění pro jejich identitu. A jestliže dělají extra extra moc věcí navíc a nedostanou extra ujištění, tak potom nemůžou nalézt sami sebe. Je to jednoduchý barometr. Jestliže nalézáš svou identitu v tom, co děláš, je to naruby. Nalézáš svou identitu skrze to, kým ses stal, a jak tě ON vidí skrze svého Syna. Tečka. Jestliže nalézáš svou identitu díky svému obdarování a povolání, je to velmi nebezpečné. Nalézáš svou identitu díky tomu, co On dokázal, kým je On v tobě. To je to, co bude střežit a chránit tvé srdce po všechny dny tvého života. Nalézáš svou identitu v NĚM.

Říká, že jste svatí, neočernitelní/nevinní a není vám co vytknout, když se na vás dívá. (Koloským 1:22, BK i CSP překládají “svaté, neposkvrněné a bez úhony *před obličejem svým*”) Hádejte, co je tedy ta nejjednodušší věc, kterou můžete udělat ráno? Vstát a BÝT tím. Nevstaňte a nesnažte se to dělat. Vstaňte a buďte tím. A hádejte, v co pak takové bytí vyústí? Ve vyjádření/činění. Není to úžasný? :-D Bible říká, že pokud se prezentuji jako účastník spravedlnosti, tak z toho bude produkce ovoce ke svatosti, najednou já vyjadřuju svatost bez toho, aniž bych se snažil být svatým. (CSP Římanům 6:12-13 *Ať tedy hřích nevládne ve vašem smrtelném těle, tak abyste poslouchali jeho žádosti; ani hříchu nepropůjčujte své údy za nástroje/zbroj nepravosti, ale vydejte sami sebe Bohu jako ti, kteří byli mrtví, a ožili ř.: živi z mrtvých a své údy vydejte Bohu za nástroje SPRAVEDLNOSTI. + Římanům 6:19 Pro slabost vašeho těla to říkám po lidsku: Jako jste propůjčili své údy za otroky nečistotě a nepravosti k činění nepravosti, tak nyní předložte své údy za otroky spravedlnosti k POSVĚCENÍ.)*

Najednou tohle obecnství dělá něco v mém srdci a rozněcuje věci, obnovuje věci, které byly ztracené kvůli hříchu a stydlivého uvědomění sebe sama/zaměření na sebe a kvůli lidské přirozenosti a najednou když Duch vede tvůj život, něco úžasného je uvnitř. Jen jste v obecnství/mluvení s Pánem a najednou zde jsou obnovené věci jako například opravdový

smysl pro pilnost/pečlivost a upřímnost. Tyto věci se ztratily kvůli pádu člověka a každý člověk na Zemi dělal všechno jen sám pro sebe. Ježíš řekl, že tomu musíme zemřít. Musíme zapřít tuhle věc. To je ta lež. Takže největší lež na Zemi není všechno, na co se soustředíme... jako například... nemám všechny odpovědi na tyto věci, ale vím že toto je pravda... že největší problém na planetě není politika, není to rasový konflikt, není to terorismus – největší problém na Zemi je že každý den se lidé vzbudí a žijou pro sebe, I když jsou učiněni k Jeho obrazu. A větší tragédií je, že lidé chodí do církve ale žijí také tak. A myslí si že jejich docházka kolikrát se ukáží v církvi je to, co všechno mění.

Ale tady je ten problém, můžete zaplnit všechny kostelní židle a všechny kostely a sbory v neděli, a svět se stejně nezmění. Ale jestliže se ti lidé stanou láskou, něco se musí stát. Chození do sboru/církve nezmění svět. Ale když se stáváme jako On, to svět změnit musí. Takže možná do sboru chodíme proto, abychom Jí byli. (církví/nevěstou) Co když bychom se stali tak dobrými v chození do sboru ale zklamali bychom a nestali bychom se Nevěstou? A co když se jen naučíme, jak mít dobrou církev, aby tam lidi rádi chodili? Zní to jako pastorův sen a jeho naplnění. Je to jedna z největších pastí na planetě, snažení se jen vytvořit lepší církev aby lidé chtěli přijít. Důvod proč přicházíš, je abys byl povzbuzen/vybuzen k lásce a dobrým skutkům, abys byl zmocněn/plný moci a šel ven (jít a činit). Důvod proč přicházíš je abys byl zmocněn proto, abys žil ve své sféře vlivu a svítil světlo a chodil ve světle, tak jako On je ve světle. Cílem našeho přicházení je abychom se zasnoubili tomu, že PŮJDEME ven (budeme chodit a činit). Přicházíme, abychom byli zmocněni k tomu, že půjdeme. Ale protože lidé hledají “nejlepší sborový produkt na trhu”, tak se pastoři snaží poskytnout produkt, který lidé hledají. Je to past.

Je to největší past pro jakéhokoli pastora, aby se jeho pozornost zaměřila dovnitř na snažení se vytvořit lepší sbor/církev, a nazýval by to úspěchem. Jen proto, že tam chodí tisíce lidí. Ale jdeš po tom, aby těch tisíc chodilo ve světle, aby činili pokoj, aby věděli že neodpuštění je nepřijatelné? Protože to není v Jeho přirozenosti. Mám v tomto trochu moudrosti. Ptal jsem se Boha, proč lidé tolik bojují s odpuštěním versus neodpuštěním. No, je tady pár důvodů, jestli se na to podíváte i jen povrchově, jeden je že stále myslí na sebe/pro sebe, takže mají hranici, kterou lidé mohou porušit, aby je to vykolejilo, mají nevyřčená očekávání, což znamená že je můžete zklamat... Pořád mě posloucháte? No ale I v tom, proč je odpuštění tak těžké? Lidé tohle řekou, kdo to někdy slyšel někoho říkat: “Nech mě a dej mi nějaký čas, nějaký čas to trvá...” A to mluví o odpuštění! Říkají: “Nech toho, nech mě, já se snažím odpustit!” Jestliže se snažíte/zkoušíte odpustit, jste v neodpuštění! Co to vůbec znamená, ‘snažím se odpustit’? Není to “Uff, mmmm aha tady to je, našel jsem to, už můžu odpustit, hotovo!” Co to vůbec znamená, že zkoušíte odpustit? Je to perspektiva, je to vnímání! Je to pozice srdce! Odpuštění NENÍ pocit a není to nějaké meditování “Mmmmm mám to!”

Klameme sami sebe když si naháníme čas který ani nemáme: “No, já se snažím odpustit bratře.” To je náboženské! To znamená, že jsi v neodpuštění! Takže se ptám Pána, proč to tak je, proč to tak od lidí slyším, a tohle jsem uviděl ve svém srdci při svém ztišení s Pánem, je to nějakou dobu zpátky. Lidé, kteří bojují s neodpuštěním nikdy nepřijali Pravé a Totální odpuštění a nestáli Čistí před Pánem jako by nikdy nezhřešili, a tím pádem ohromeni Jeho dobrotou. Mnoho lidí říká “Odpusť mi Pane” a stále žije v těch vzpomínkách, v té poskvrněné

identitě toho, co udělali a kde byli. A ještě nejsou očištěni a svobodní tak že by se nedívali nikdy zpět. Ale jestliže BUDETE tímto: "Je mi odpuštěno" a budete stát odvážně/směle před Bohem, ne že předpokládáte, ale doopravdy stojíte směle, odvážně díky tomu co Ježíš udělal... Jestliže před ním takto stojíte, tak vás to ohromí Boží dobrotou takovým způsobem že to změní vaše oči a už dokážete vidět lidi jen skrze to, pro co jsou povolání, ne skrze to, kde byli. Vidíte je skrze to, pro co jsou stvořeni, ne skrze to co udělali. A místo abyste na ně byli naštvaní, milost povstává. Protože víte že kdyby oni věděli kým jsou, tak by nikdy takovým způsobem nežili. A místo abyste plakali kvůli nich, tak budete plakat pro ně. Protože milosrdenství vítězí nad soudem.

Takže spravedliví žijou vírou. Musíme si uvědomit, co On udělal na kříži, i když jsme všichni zhřešili a postrádali Boží slávu (Římanům 3:23) a i když někteří z nás říkají: "No bratře, ale ten můj hřích byl jiný, já jsem znal tu lepší cestu a stejně jsem to neudělal správně." Ty říkáš, že jsi tu cestu znal, ale až TEĎ opravdu znáš tu lepší cestu. Petr řekl: "Já za Tebe zemřu!" (Matouš 26:35) Myslím, že to myslel opravdu vážně. Zjistil trochu více až v tom okamžiku. Vzal ten meč a začal sekat... Myslím že to myslel opravdu vážně, když řekl: "Já pro Tebe zemřu." Myslím, že všichni u toho stolu to mysleli vážně, když řekli, že za něj zemřou. (Pozn. Překl.: Dan se zde plete, už byline kolem stolu ale na Olivové hoře podle Matouše 26:30-35) Všichni si začali šeptat a říkali, že za něj zemřou. On řekl, že bude zrazen a oni se rozptýlí, a když domluvil, určitě si říkali: "No, tak já neuteču." Ježíš řekl, že se rozptýlí/odpadnou. "No, já neodpadnu." Myslím, že byli vážní. Kdo kdy slyšel někoho říkat: "No ale ty tomu nerozumíš, můj hřích byl z vlastní vůle, protože jsem znal tu lepší cestu a stejně jsem to udělal..." A postaví sami sebe do rozdílné kategorie a zakážou sami sobě odpuštění hříchů. Právě když teď vidí více, než kdy předtím viděli. Kdo z vás si někdy myslel, že něco víte, a pak jste přišli na to, že jste to vlastně doopravdy nevěděli a až pak jste to věděli? :-D Ale předtím jste byli ochotní říct že už to víte. A pak šel nějaký čas ale až teď to víte. Vidíte?

A já vidím jak lidé přicházejí snad s kupou tolika malých lží, které je drží je samotné dál od té dobroty, která se chce vylít na každého z nás. Protože upřímně, není to moc vaší vůle, která způsobí, že se změníte, není to vaše disciplína, která způsobí že se změníte, není to ani ten fakt, že si uvědomujete zhnusení z hříchu a to by vás změnilo. Je to Jeho dobrota, která vás vede ke změně. (Římanům 2:4 CSP Nebo pohrdáš bohatstvím jeho dobroty, shovívavosti a trpělivosti, a nevíš, že Boží dobrota tě vede k pokání?) To je ten důvod, proč lidé tolik mluví proti sobě navzájem, křesťané jeden proti druhému: "No, není to jenom o Jeho lásce a dobrotě, je to také o Jeho soudu, Bůh je soudící Bůh..." Tak mi ukažte jedno Písmo, kde Jeho soud mě vede ke změně. Milosrdenství vítězí nad soudem. Říká v Janovi 12: "Nepřišel jsem, abych vás soudil, ale abyste byli zachráněni." (A jestli někdo uslyší má slova, a nezachová je, já ho nesoudím. Nepřišel jsem, abych svět soudil, ale abych svět zachránil. 48Kdo mne odmítá a nepřijímá moje slova, má svého soudce. Slovo, které jsem pověděl, to ho bude soudit v poslední den. Jan 12:37-38 CSP) Říká, že budeme mít Jeho Slovo, když přijde, pamatujete na ten meč v ústech, když přichází? Budeme mít Jeho Slovo, které nás v ten den bude soudit. Není to úžasné? On říká: "Nepřišel jsem, abych vás soudil, ale abyste byli spaseni..." A my si myslíme, že musíme říct: "No není to jen o lásce, bratře." Největší z těchto je láska, jestli On takto miloval nás, stejně tak máme milovat jeden druhého, jestliže nemáte lásku nemáte nic, takže byste tam pravděpodobně měli začít. :-D

Nějakým divným způsobem, když lidé vyzdvihují Boží soud, se děje že to dává jejich srdci svolení, aby zůstali také takoví. Ale když máš otevřené oči díky Jeho lásce a milosti a

odpuštění, Tvé srdce reaguje v těchto věcech. Buďte opatrní, je to pastí tam venku. Takže jestli já vidím svůj život tak, jak mě On vidí, doopravdy tak jak mě On vidí, je to vytvořeno proto, abych se mohl na tebe dívat svýma očima a taky tě tak vidět. Takže teď nejsem jen milován Bohem, jsem obnoven zpět k tomu, že miluji jako Bůh. Za tohle On zaplatil. Toto je cílem našeho nařízení. Nezaplatil jen za to, abys dostal své jméno do knihy zvané Život a šel jednoho dne do nebe, to není naplnění kříže, to není ta laťka "kompletně zapláceno". "Kompletně zapláceno" je tvůj změněný/přetransformovaný život. (Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové. 2. Korintským 5:17 CSP) Staré věci pominuly, podívejte, všechny věci jsou nové, ne že přizpůsobené, ale přetransformované myšlením, jaké jsi nikdy předtím nepoužíval. Toto je "Kompletně zapláceno".

Takže zaplácení zálohy krve Ježíše Krista na Zemi přináší ten předtím nezaplácený rozdíl zpět Otci. Je to nazváno "sláva Jeho dědictví". Ne tvého dědictví. Ne tvého. Jeho. Přemýšlejte nad tím. Bohatství slávy Jeho dědictví ve svatých (Efezským 1:18), sláva toho, co On dědí skrze platbu jednoho Syna. Každé semeno se rozmnožuje podle svého druhu. Pochopili jste to? *(Naráží zde na to, jak Ježíš mluví o semenu, které aby mělo užitek, musí padnout do hlíny a zemřít: Ježíš jim tedy odpověděl: "Přišla hodina, aby Syn člověka byl oslaven. Amen, amen, říkám vám: Pokud zrno pšenice nepadne do země a nezemře, zůstane samo. Ale pokud zemře, přinese mnoho úrody. Kdo má rád svou duši, ten ji ztratí, a kdo nenávidí svou duši v tomto světě, uchrání ji k věčnému životu. Slouží-li mi někdo, ať mě následuje; a tam, kde jsem já, bude i můj služebník. A bude-li mi někdo sloužit, Otec ho poctí." NBK Jan 12:23-26.-- Pak má úrodu deseti i stonásobnou, a rozmnožuje se podle svého druhu, z obilného zrna obilí, atp. Ježíš je to semeno, které zemřelo a tím my se můžeme stát jako On, semena Jeho druhu. Také umíráme sobě a padáme do země a žijeme Jemu a ostatním. Poznámka překladatele.)*

My to překroutili na modlitbu která nás požehná, kvůli té sebestředné tendence. Ale On zamýšlel, aby to byla transformace a změna už od začátku. Sláva JEHO dědictví. Nesmírná velikost JEHO moci, naděje JEHO povolání. Ne tvého povolání, Jeho povolání. Můžu vám ukázat vaše povolání v 1. Petrově 2: 19-21. Je to trpět když s vámi jednají špatně, protože činíte dobro. A vzít to trpělivě. K tomuto jste byli povoláni. :-D Tady máš své povolání! :-D Tvé povolání je trpět pro činění dobra. A vzít to trpělivě. Protože máš Jeho jako svůj příklad k následování. Je to tam, v první Petrově. Je tam řečeno, k čemu to je, když jsi bit za své chyby a vezmeš to trpělivě. Ale když činíš dobro... a trpíš kvůli tomu, když někdo otočí tvé dobré a nazve to špatným, a vezmeš to trpělivě, a nenecháš to aby se tě to dotklo, je to před Bohem chvályhodné. Proč? Protože k tomu jste byli povoláni. Proč? Jste v převrácené generaci, jste ve světě, který jde po svých vlastních právech, a teď jste podle nich lehký převálcovatelní, pasivní, necitliví, že někoho uschopňujete ke špatným věcem... No tak! Byl Ježíš něčím z toho? Byl Necitlivý blbec? Někteří říkají: "Proč mě Bůh nenechá, abych byl aspoň trochu dotčený? Nikdo mě neudělá blbcem, který na nic nereaguje..." No tak potom tímpádem Bůh je blbec, protože On tě miloval a miloval a miloval a ty ses zkrátka nevzbudil a neudělal všechno co jsi věděl že bylo ve tvém srdce, ale On tě miloval a miloval a miloval a ty jsi ani nenásledoval

svoje přesvědčení a On tě miloval a miloval... Tak asi je blbec? No nemyslím. Myslím, že je láskou. Nemyslím, že je lehký převálcovatelný, nemyslím, že někoho uschopňuje. Myslím, že dřív nebo později nám dojde, že je dobrý. A pak nalezneme změnu v Jeho dobrotě. A pak se budeme tolik chtít stát tím, co je tak dobré.

Takže to shrnu asi takto: nemůžete v tom chodit tak jak to teď říkáme, dokud to nenecháte, aby vás to obmylo/vylilo se to na vás a vy se tím první stanete. Musíte vidět, že On vás tímto způsobem miluje, nezáleží na tom kde jste byli, nebo kolikrát jste tu věc zopakovali. Musíte si říct: "Wow, Tys nezměnil své mínění o mě." Pochopení má za cíl/ je zamýšleno proto, aby Tě to zmocnilo, že tu věc nebudeš opakovat. Víte o tom, že skoro každý návykový cyklus pochází z chování když lidé mají nízké sebevědomí a nevidí sebe sama pro svou cenu, mají podprůměrné, nízkourovňové myšlení o sobě samých. Odtud pochází skoro každý kruh závislosti. Lidé, kteří nevidí, kým doopravdy jsou v Něm. A pak nemáš dobrý pohled na sebe sama, i kvůli té špatné věci kterou děláš. A když tu věc opakuješ, tak to ujišťuje ty lži, kterým o sobě věříš. Takže teď tvůj strom je špatný ve tvých očích, a tak ovoce nemá žádnou naději. A pak říkáme: "No je ale úžasné, že nás miluje... Protože lidé jsou lidé..." :-D

Je to taková lež! A pak se lidé upláčou, až z toho usnou, anebo ze sebe udělají hrací panenku, uzavrou se a zaprou a řeknou si, nemusím takhle brečet, až z toho usnu. Ale jediný důvod, proč to děláte, je že vám na tom ve skutečnosti vevnitř záleží, ale jen to nesprávně chápeš. Nemohl byste se ani cítit ohledně něčeho špatně, kdybyste uvnitř nebyli naživu. Takže cítění se špatně nemůže být odpovědí. Cítění se špatně ohledně něčeho musí přinejmenším ukázat k něčemu dobrému a říct: "Človče, je tady pro mě více než naděje, protože mi na tom vlastně záleží." No tak! Bereme některé z těchto věcí málo vážně. Známe lidi, kteří chodí do církve, a žijí v odsouzení a tajemstvích. Takže jejich nespořádaný život je zneužíván kvůli lžím a ten fakt, že jim na tom záleží, je překroucen a produkuje špatné ovoce nazvané odsouzení. Ale nemohl by ses ani cítit odsouzený, kdyby ti na tom nezáleželo! Kdybys byl tím, co sis byl pokoušen o sobě myslet, že jsi, tak by ti na tom vůbec nezáleželo, jestli jsi tak ztracený.

Během poradenství jsem slyšel lidi mi říkat nějaké docela vážně špatné věci o sobě samých, protože jim to dokazoval jejich život, ale byli vevnitř zlomení kvůli toho, co nazývali pravdou. A jen když můžete mluvit s nimi o jejich zlomenosti a ukázat jim, co to vlastně je, a jak je to nesprávně pochopeno, může to někomu přinést kompletní svobodu. Pouze ten fakt, že ti na tom záleží, je pro mě vzrušující. Někdo vás třeba vtáhne za roh a vypláče se vám na rameno a řekne vám tu nejhorší věc, kterou udělali, a chodili do církve poslední tři roky: " Musím Ti říct to tajemství, já jsem to schovával a už nemůžu, bééé..." Kdo z vás kdy měl někoho, kdo se vám takto otevřel a nemohl to ani ze sebe dostat? Jsem z toho tolik nadšený! :-D Že o tom mluví. :-D A že tolik pláčou. A skoro vždycky je od sebe odtáhnou a podívám se na ně: "Človče, jsem tak nadšený z toho, jak se tvé srdce stalo tak čistým díky evangeliu, že tvůj život..." A oni řeknou: "Čistým? Čistým???" Slyšel jsi, co jsem právě říkal, že jsem udělal?" "No, slyšel jsem, co jsi udělal, o tom budeme mluvit až za chvíli, ale vidím, kým jsi. A problém vězí v tom, že si myslíš, že jsi tím co jsi právě udělal. A jsi něčím mnohem víc tam uvnitř. A

věříš lži, a strom zůstává stejný ve tvých očích, takže ovoce se nemůže změnit. Ale za minutku, tady, když učiníme ten strom dobrým, tak budeš mít dobré ovoce svém obzoru. Aniž bys dělal něco jinak. Jenom budeš věřit jinak.” To je určitě lepší, než: “No ale to nemůžeš dělat! Jsi křesťanem! Ty Ho nereprezentuješ! Musíš to změnit, anebo ven! Buď jsi pro Něj, a shromažďuješ, anebo rozptyluješ!” Vidíte, můžete použít Slovo, ale ze špatného stanoviska. A udělat s ním vážné škody. Vytvořit zákonické věci. Mohli byste jim to všechno říct. “Udělal jsi co? Nemůžeš... Ty ho nereprezentuješ! A ty máš chodit do práce a svítit Jeho světlo, nemůžeš... No teda, vidíš, On řekl že buď jsi pro Něj nebo proti Němu...” – “Fňuk, něco je se mnou špatně...” – “To si piš, že je něco špatně s tvým srdcem, musíme kleknout a musíme se modlit dokud ty tuhle věc nevyřešíš a nesrovnáš, pokřtím tě dvacetkrát, cokoli to stojí!” :-D

To jsou někdy pastoři, kteří se takto snaží lidi dokopat ke změně. Ale musíte je naučit kým jsou v Něm. A musíte je dostat do bodu kdy sami sebe uvidí Jeho očima. Ježíš vstává z mrtvých, a všichni ti kluci, kteří říkali, že pro Něj zemřou, pláchli... On vstává z mrtvých a říká Marii: “ Běž a řekni všem mým bratrům...” On neřekl: “Běž říct těm se slabou vůlí, těm co mají dvě tváře, těm co mi vrazili kudlu do zad, těm co jednali jako že mne milují...” On řekl: “Běž říct mým bratrům.” Je to termín ze slovníku Smlouvy. Je to rodina. Víte, co říká? “Musíš jim dát vědět, že jsem o nich nezměnil své mínění. Pořád pro mne jsou těmi, kým byli předtím než utekli. A i potom co utekli. Uvidím je za minutku.” A jde k Otcí, bere svou krev do nebe a ustanovuje pokoj skrze svou krev, letí zpět na zem. Tyjo. A za to může poděkovat nám všem.

Vidíte, tohle já z toho mám, ne nějaký záhadný příběh o tom, že nás chce v nebi navěky, věky a věky.... “Cokoli tohle znamená...:-(” Kdo kdy slyšel takovou konverzaci: “No a jaké to nebe vůbec bude, co tam jako budeme dělat, jako navěky? To budeme sedět u trůnu jako fakt navěky a ještě dva miliony let odteď budem zpívat Svaaatýýý...” A pak by kazatel řekl: “No ale On bude tak svatý že ty si toho ani nevšimneš že to bude dva miliony let, a Ano, Ano. Ano.” A snažíme se pochopit nebe. :-D Buďte ke mně upřímní, tohle všechno jste slyšeli, někteří z nás měli takové myšlenky. Ale když naučíte lidi, kým jsou, učíte lidi, kým jsou, teď když On přišel.

On přišel do té místnosti, jeho učedníci tam byli, je to v Janovi 20, je to úžasné, je to jedna z mých nejoblíbenějších pasáží. Když si myslím že je to má nejoblíbenější, tak mě hned bombarduje další kupa odkazů z Písma, protože prostě miluju Boží Slovo. A nemám tak úplně oblíbený odkaz, ale tenhle určitě bude v první stovce :-D Je to určitě v první stovce. No ve dvoustovce. :-D Je to někde tam nahoře v seznamu. Drží se to tam. Slovo je dobré! No vidíte, teď mi běhá hlavou verš za veršem :-D

On řekl: “Běž a řekni mým bratrům, jdu k mému Otcí a vašemu Otcí. K mému Bohu a vašemu Bohu.” Co dělá? “Vidím vás jako jedno, nic se nezměnilo, byli jsme jedním od začátku, jen jste to nevěděli. Vy jen nevíte, kým jste, odpusť jim, Otče, nevědí, co dělají.” To je určitě lepší, než: “Jaká banda idiotů! Uzdravuju nemocné, rozmnožuji jejich jídlo, já křísím jejich

mrtvé, a oni chtějí propustit Barabáše, který tam venku zabíjí lidi? Tak tohle je zmatená generace! No a ještě jsem neřekl ne, ale jestli se nezmění, a to se určitě nezmění, tak fakt nevím, co tady nahoře dělám! Ani si nejsem jistý, jestli je ještě vůbec mám rád!” A řekneš mi: “Přece takhle nemohl mluvit, to je Ježíš!” Nemohl takhle mluvit, protože je láska. Nemohl takhle mluvit pro to, co On vidí. “Odpusť jim Otče, nemají ani páru, co dělají, byli oklamáni, narozeni do Adama, nemají žádnou identitu, jsou to ovce bez pastýře, ale já jsem tady. Otče, já jsem byl pozvednut do výše a přitáhnu všechny lidi k sobě. Otevřu dveře pro spasení všech lidí. Přijdu a budu sedět po Tvé pravici a dám svou krev, tak jak jsme o tom mluvili před založením světa. Tahle věc je skoro hotová, jsem nadšený, přicházím, odevzdám Ti svého Ducha...” Jo? Všechno to tam je, člověče. A pak vstane z mrtvých, Marie tam je... “Běž, a řekni MÝM bratrům...jdu k MÉMU Otci a VAŠEMU.” Vyhledejte si to slovo OTEC v té pasáži, víte co to znamená? Pocházet z Něj. “Jdu k Tomu, ze kterého pocházím já a jdu k Tomu ze kterého pocházíte i vy.” To nás činí jedním, to nás činí bratry. To je přesný význam slova ‘otec,’ z Něho pocházet. Slovo ‘Bůh’ znamená zdroj života. Pocházím ze zdroje života.

No a kolik lidí vyrostlo s jistotou, že jejich život je nehoda. Nebo s jistotou že na jejich životě nezáleží, protože to jejich život “říká”. Kolik lidí je oklamáno k sebevraždě z jakéhokoli důvodu. Z pomsty, z vyrovnání, ze zoufalství a smutku(nepovzbuzení, odrazení od života), z ublížení, z bolesti, z toho že život nemá smysl žít a pak udělají ten největší akt oklamání který člověk kdy může udělat, že si vezmou vlastní život, když nikdy nebyl jejich. Vidíte jak moc klamné to je? “No ale je to můj život, dělám si co chci!” Nikdy to nebyl Tvůj život, příteli. Nebereš si svůj život, bereš Jeho život, který je v Tobě. Sebevražda je zabití Jeho života v Tobě, bereš Jeho život, bereš určení, potenciál, odkaz/dědictví do svých vlastních rukou, protože je to “tvůj život”. Ale nikdy to nebyl tvůj život. “Nech mě na pokoji! Budu mít potrat, jestli chci, je to můj život! Pořežu se, jestli chci, je to můj život, budu brát drogy, jestli chci, je to můj život, vlez mi na záda, udělám cokoli se svým životem co já chci!” Kdo někdy slyšel takové řeči po celý váš život? Vidíte? Nikdy to nebyl váš život, už od počátku. “ Učiňme člověka k našemu obrazu.” (Genesis 1:26) Ten obraz se ztratil kvůli hříchu, hřích je divoké utíkání životem odděleně od Něho. On přichází a bere na sebe hřích, ten Beránek, ten zabitý, co přišel aby vzal cestu hříchu světa aby znovu nastolil pravdu a vychoval syny a dcery. My to převracíme na výhodnou modlitbu, která nás žehná a jednoho dne nás vezme do nebe, místo nebe ve mě teď, a Jeho cesty jsou teď moje cesty, stali jsme se jedním.

A Ježíš tedy řekne ty věci Marii a pak jde k Otci a ten samý den večer, Jan 20, je to přesně tam, ten stejný den večer, můžete se podívat do své Bible jestli chcete, přijde zpět na zem, přichází do místnosti, není tam otevřeno, jsou tam zavřené, dveře zamčené, jsou ve strachu ze Židů, mají půst ze strachu. Jako že oni se nepřimlouvají a nemodlí, nemodlí se šakararabaka. :-D Jsou spíše něco jako: “Mám takový strach, to se to samé, co se stalo jemu, stane i nám? My jsme dělali ty samé věci... Nechci aby mě kvůli něho zavřeli..” My bychom určitě byli stejní! Nemyslete si, že byste dělali něco jiného. “ Kdybych tam byl já, já bych se modlil...” Určitě. “Zachraň mě!!!!” Ale Ježíš vejde do místnosti a co jim řekne? “Pokoj vám.” Pokoj vám. Proč říká pokoj? Protože zrovna ustanovil pokoj skrze svou krev. Neudělali nic

dobře, všechno co řekli, že neudělají, tak udělali a vše co On řekl aby udělali oni neudělali. A ON přichází a říká: “Pokoj vám.” Proč? Protože ustanovil pokoj skrze svou krev. No první řekne toto: “Hej, tady. Zkuste to. Jsem to já kluci.” Protože oni asi vypadali jako my bychom vypadali v takové situaci: “Tohle nemůžeš být Ty.” Přece se modlí I za Petra, aby ho pustili z vězení, on zaklepe na dvěře a oni řeknou: “Tak určitě, je to jeho duch nebo jeho anděl...” Některé překlady jsou jiné (duch/anděl). Modlí se za něj aby vyšel z vězení, on klepe na dveře a oni si říkají: “No to nemůže být Petr. :-D On je ve vězení.” No ale vždyť jste se modlili aby vyšel, je za dveřma! “Musí to být jeho anděl.” :-D Víte, můžete se stát náboženskými. Můžete se modlitvenci kvůli potřeby ale nevěřit ani slovu z toho. Můžeš najít ten svůj nejduchovnější moment jen ve faktu že ses modlil, místo ve faktu toho, že jsi věřil. Můžeš být poháněn problémem po celý svůj život a nazývat to modlitba.

On vejde do místnosti. “Pokoj vám.” Ukáže jim své ruce, svůj bok, Písmo říká že byli rádi když zjistili že je to Pán. A hned další věc co vyšla z Jeho úst bylo znovu: “Pokoj vám.” Znovu. Ale je to jiný pokoj. Ten první pokoj: “ Ustanovil jsem pokoj skrze svou krev, pokoj vám. Jste mí bratři.” Ten druhý pokoj byl: “No tak, já vím jak se teď cítíte...” Co si myslíte že si řekli, jen co pochopili že je to Pán? Jakmile si uvědomili, že je to Pán, co byla první věc, která se je snažila ťuknout do čela? Představují si sami sebe na útěku. Dokážete si představit, jaké myšlenky běhaly hlavou Petrovi? Jen: “Kykyrikýýýý!!!” Buďme upřímní! On tam stojí! A ty jsi ho zapřel a řekl jsi že jsi ho nikdy neznal! Třikrát! Ale když jsi byl s ním, řekl jsi: “Nikdy Tě nezapřu, Pane!” Ale udělal to a teď tam Ježíš stojí. Tohle je první setkání od toho co Ježíše zapřel. Takže druhý pokoj je jak Ježíš říká: “Podívejte, já rozumím, už jsem vám to řekl, vím, jsem tady. Miluju vás chlapi. Pokoj.” On je uklidňuje, říká jim, aby nebyli odsouzeni. Aby tam nestáli a nenechali to, co udělali špatně, aby to rozrývalo jejich emoce a jejich mysl. A nakonec jejich identitu. Odděluje je od toho. A pak jim říká, po tom druhém pokoji... Coříká Genesis 26:1? “I řekl Bůh: Učiňme člověka k našemu obrazu, jako naši podobu, aby panovali nad mořskými rybami, nad nebeským ptactvem, nad dobyt看kem a nad celou zemí i nad všemi plazy pohybujícími se na zemi.” Mluví to o tom že Bůh chce stvořit člověka a dal mu vládu. Shodneme se na tom? Popisuje to tam, jakou vládu. S tím souhlasíte? Dobře. Co říká verš 27? “Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, stvořil ho k obrazu Božímu, stvořil je muže a ženu.” To vám může líbit, ženy! Máte stejnou stvořenou hodnotu jako muži! Vaše hodnota je Jeho obraz! Není to ‘Služte mužům...’ Je to Jeho obraz, od počátku. Juchů!

1:18:22 Takže v Genesis 1 Ježíš je vykupitel a přináší věci zpátky, obnovit/vykoupit znamená přivést zpět k původní hodnotě, takže Ježíš je vykupitel a Jan 20 a Genesis 1 – “Učiňme člověka k našemu obrazu.... “ Ve veši 27: “Bůh učinil člověka.” Jak udělal člověka? V Genesis 2 to popisuje, že? “A člověk se stal...” Takže to je v Genesis 1 a v Genesis 2 je to popsáno. A teď jsme v Janovi 20 díky Krvi. Krvi na sedle milosti (Jak se v angličtině překládá víko od archy úmluvy, kde vždy stříkl kněz v den smíření sedmkrát krev na mír mezi lidmi a Bohem, česky např. V Leviticus 16:14 je to příkrov, pozn. překladatele), pokoj vám. “Á to jsi ty Ježíši, no nic...” – “Pokoj vám! Tak jako mě poslal Otec...” On je vykupitel, On nám ukazuje život, ukazuje nám jak život vypadá v Otcí. Zmocněn Duchem Svatým. “Učiňme člověka k našemu

obrazu.” + Jan 20: “Tak jako Otec poslal mě, já posílám vás.” Dochází vám to? A pak řekne co? Musel na ně dýchnout, aby byli naplněni Duchem? Drží vše pohromadě díky Slovu své moci. (parafrázováno, Hebrejům 1:3) On mohl říct: “Budte naplněni!” A byli by naplněni. On na ně dechl, aby dal na vědomí: “Hej kluci, moje krev vás přinesla až zpátky na začátek, ke dni č. 1, kdy člověk byl vytvořen k Božímu obrazu a tak jak mě poslal Otec, teď já posílám vás, protože jsme jedním.” Kristus ve vás, ta naděje slávy (Koloským 1:27). Prvorozený mezi mnoha. Předurčení k tomu, abychom se víc podobali Jeho obrazu. (Římanům 8:29). A my všichni, spatřující s odhalenou tváří Pánovu slávu jako v zrcadle, jsme proměňováni v týž obraz, od slávy k slávě, jako od Pána Ducha – anglicky Ducha Pánova. (2. Korintským 3:18) Vidíte? Všechno to najednou dává smysl!

Foukl: Přijměte Ducha Svatého. Co udělal? Vzal je hned zpátky do Genesis první kapitoly. Protože všechno z toho Dechu bylo ztraceno kvůli hříchu: “Toto je den, kdy umíráš, Adame...” Bum. Všechno bylo ztraceno. A všechno je to vráceno zpět skrze Vykupitele, jedno dechnutí... “Tak jako Otec poslal mě, tak já posílám vás. Neboť tak Bůh miloval svět...” Vidíte? Ale tady je to, co my děláme. “Tak jako mě poslal Otec, tak já posílám vás!” – My v tom vidíme zázraky, moc a hromy a blesky, pořád. Říkáme: “Bud’ vůle Tvá jako v nebi tak i na zemi.” A říkáme: “No tak dobře...” A neříkám, že je to špatně, ale je v tom naše zaměření. “No tak dobře, žádná rakovina v nebi, žádná rakovina na zemi.” A dává nám to víru, abychom se stavěli proti rakovině díky takové modlitbě. Žádné nepřátelství/nechuť/antipatie v nebi, žádná pýcha, závist, žádná nejistota, žádný hněv, žádná frustrace. Žádné odrazení/uťápnutí/nepovzbuzení, žádné stěžování si, žádná sebestřednost, žádné zaměření na sebe. Žádné zklamání/ztrácení naděje. Není to zvláštní, že “Tvá vůle se staň na zemi, tak jako v nebi” je pokaždé o moci Boží, když to teologicky rozebereme? Místo aby to bylo o Božím srdci, což je přesně odkud všechna ta moc proudí.

“Tvá vůle se staň na zemi, tak jako je to v nebi.” (Matouš 6:10, parafrázováno) V nebi není žádné sobectví. “Kdo je mezi vámi moudrý a rozumný (v chápání)? Ať ukáže(dokáže) dobrým způsobem života své skutky v moudré tichosti. Máteli však v srdci hořkou závist a soupeření(hledání svých zájmů), nechlubte se a nelžete proti pravdě. To není moudrost sestupující shůry, ale pozemská, duševní (smyslová), démonská. Vždyť kde je závist a soupeření(hledání svých zájmů), tam je zmatek a kdejaká špatná věc. Moudrost shůry je především čistá, potom pokojná, mírná, poddajná(ochotná se poddat), plná milosrdenství a dobrého ovoce, nepochybující (bez předsudků), bez přetvářky. Ovoce spravedlnosti je v pokoji zaséváno těm, kdo působí pokoj.(Nese ovoce spravedlnosti v těch, kdo působí pokoj.)” (Jakub 3:13-18, závorky ve verši jsou uvedené zajímavé možnosti překladu nebo poznámky z ČSP, pozn. překl.) Wow. Jsou tam vyjmenované dvě různé Moudrosti. První, ta cesta, která připadá člověku správná: “No ale neměli mi to dělat! No ale něříkej mi že to nemělo bolet! Určitě by to bolelo tebe! Měli to vědět! No a jak jim ještě můžu důvěřovat? Takže to je ten důvod, proč se už chráním.” To je ta první moudrost. :-D Jste v pohodě?

Nebyli jsme naučeni takto mluvit i myslet? A když tak myslíme a mluvíme, nenajdeme si náhodou lidi kteří s námi souhlasí? A jsou pak našim podpůrným systémem? 1:23:40 Chci sdílet jednu myšlenku. Protože my vždy hledáme příležitost, abychom si sloužili. Ale pokud byste se vcítili do situace člověka, který s vámi mluví, a byli byste tak zranění, jako oni jsou zranění, tak jim nemůžete pomoci. Jen k nim budete mít soucit. A možná se za ně budete i modlit, ale Duch Svatý v tom není tak, jak si myslíte. On tady není aby nám pomohl cítit se lépe. Je tady, aby nás přetvořil více do Jeho podoby. Protože jestliže může způsobit, abys více vypadal jako Ježíš, pak ta bolest odchází. "A proč nemůže způsobit, aby ta bolest odešla?" Jestliže On změní způsob, jakým vidíš, změní to způsob, jakým JSI.

Takže On říká: "Tak jako Otec poslal mě, tak já posílám vás." To je Genesis 1:26. Díky Jeho krvi, fúúúú dechl na ně, to je 27. Činí člověka k Jeho obrazu. Protože říká: "Jestliže odpustíte hříchy..." Vysvětlím, co dělá. Bere si rodinu Rayových co sedí tady, a říká: "Tady je štafeta Nového Zákona, štafeta novozákonní církve. Dám to vám oběma." Oni si vezmou tu štafetu, a On říká: "Podívejte, jestliže je milujete tak, jako já jsem miloval vás, tak pak budou znát mou lásku a cestu k odpuštění. Ale jestliže jim neodpustíte, tak jako jsem já odpustil vám, jak jim může být odpuštěno? Když mě reprezentujete a jste mým tělem? Jste mými lidmi, jste mým srdcem, jste mou moudrostí, jste mým vyjádřením. Tak jestli vy odpustíte, bude jim odpuštěno! Jestli neodpustíte, jak jim může být odpuštěno?" Posloucháte mě? A teď se podívejte, co se stalo s církví za dobu co ubíhala generace za generací. Zákonictví, temnota, skutky, odsouzení, vlasy moc dlouhé, moc krátké, až moc šperků, žádné šperky, čepice, pokrývky hlavy, atd.... A minuli jsme díky tomu všemu Boží srdce. A vytvořili nepřátelství a bojovali mezi sebou, místo abychom milovali ten svět kolem nás tím, kým On je. Nezapleť se do náboženství. To nezmění ani ň. Vlastně to i způsobuje, že si lidi myslí, že mají pravdu. Zatímco v jejich životech není nic, co by vypadalo jako On. A tak citují Písmo z hněvu, místo aby ho citovali ze soucitu.

Potkal jsem lidi, kteří dokážou citovat Písmo dvakrát víc rychle než já jsem kdy byl schopen. A jsou zlí. :-D Takže asi cílem není citovat Písmo. Je to asi stát se tím. Takže dokud oni to neuvidí v našich životech, myslím že v tom stále rosteme a neznáme to tak, jak bychom mohli. Je to dobré, takové zašterkání, zůstávání v tom aby naše srdce bylo na pravém místě, toto je proč jsme naživu, toto je proč půjdeme dnes do postele a jestli se zítra vzbudíme, tohle je proč. A nenecháte NIC, aby vám na tom záleželo více, než na tom, na čem opravdu záleží nejvíc. A není to nějaké až přílišné nadšení, že musíme na Něho myslet každou sekundu. Lidé to někdy dělají... Je to perspektiva, do které dorostete, když rozumíte, proč jste naživu, a je to na čem nejvíc záleží. A začíná to diktovat vaše postoje, vaše reakce, vaše vyjádření. Protože s Ním trávíte čas v té Pravdě. A děkujete mu za ten dar nazvaný Život, ne hrůzu zvanou život. Nesnažíte se dostat skrz. Život je ve vás. Jediným důvodem, proč život lidi semele, nebo jakkoli to nazývají, je protože se vzbudí a žijí život venku z toho, proč jsou tady. Takže v jejich žití není žádná milost. Takže to je jen připomínka, malinké Juchúúú tohle je proč přišel. Nemáte s tím problém?

A tady je to: Musíte žít vírou, a budete znát Boha ve svém životě a vlastním srdci, není to 'Bůh Abrahamův, Izákův, a Jákobův.' – "Kým TY říkáš, že jsem?" A není nic, o čem jsem kázal, co nemůžete žít právě teď, oddělení od všech faktorů a lidí ve vašem životě, pokud žijete vírou. Můžete říct: "No ale ty nevíš, čím procházím, bratře..." O tom už jsme mluvili. O tom, čím On prošel, aby ti dal jinou perspektivu. Jestliže se mám dobře, jen pokud se tak má i má žena v daném momentu, tak pak ona je pánem mého života, ona vede můj život, ona o mě rozhoduje. Potřebuji vyšší poznání. Jestliže se vzbudím, abych byl vámi milován, mám se jen tak dobře, jak dobře mě milujete. A já zůstanu nejistý. A pouze tak silný, jako je slabost, která mne obklopuje. - Takže každý den, když se vzbudíte, tak mojí modlitbou a mým srdcem v tomto je, že vaše svědomí a uvědomění půjde touto cestou a uvědomíte si, že každý den je dar. Zrovna jsem měl 56. narozeniny v prosinci, nevím kam těch 56 let šlo, nemůžu ani uvěřit, že jsem spasen 23 let. Zrovna jsem vzpomínal na něco, co se stalo v roce 2011, a jako by se to pro mě stalo 6 měsíců zpátky a snažil jsem se vzpomenout na to, co se stalo někde mezi tím momentem a dneškem. :-D Děcka, čas letí. Říkám příběhy a ony jsou staré 45 let! Jsem z toho paf. A dívám se na mladé lidi a přemýšlím: Když jsem byl v jejich věku a viděl někoho v mém věku, tak to byla fosílie :D Jako ty antické časy... "Ten člověk je starý." Pamatuji si, že jsem se podíval na svou vnučku, má dvanáct, a přemýšlím, že když mi bylo dvanáct a někomu bylo 56, byl to dědula stařeček. Starší než hlína. Od počátku. A říkám si, no, teďka já jsem ta fosílie. No takže nevím kam ten čas běží, Gille, ale nezastavuje se. A nemůžete dostat včerejšek zpátky. Nemůžete nechat tuto skutečnost aby vás dožírala. Můžete si říct: No tak to dneska aspoň nějak využiju. "No ale včera..." – Nemůžete včerejšek dostat zpět. Nemůžete přepsat stránku. Tak proč nenapíšete novou čerstvou stránku? Proč se nezačnete probouzet v pravdě právě teď? A půjdete po tom o čem je přesvědčené/v čem je usvědčené vaše srdce, právě teď? Říkám to specificky. Pamatujete na tu modlitbu? Abyste byli specifičtí, abyste neřekli jen: "Bylo to dobré." – "No ale o čem mluvil?" – "No mluvil hodně..." Ale opustil jsi toto místo s opravdovým osobním přesvědčením? Řekl sis: "Víte co, já fakt potřebuji přemýšlet nad 'proč' na pozadí mého života, a chci se budít s čistým zdravým 'proč'. Potřebuji začít chodit do mé práce s jiným pohledem a postojem a perspektivou, aby to zaměstnání nebylo jen mlýnským kamenem nebo pouze zdrojem obživy. Je to misijní pole a mám velký vliv. Kolem mě jsou lidi, za které On zaplatil. Jsou tu lidi které On opravdu miluje. I ty, kteří ho neznají. Protože On je znal od počátku." Jestliže touto jednoduchou pravdu necháte, aby se dostala do vašeho srdce, že ti lidé kdyby věděli, kdo jsou, nejednali by tak jak jednají. Juchůů to vás osvobodí abyste rozdávali nějakou tu lásku. :-D

Když si začnete uvědomovat, člověče, kdyby doopravdy věděli kým jsou, vůbec by tento postoj neměli... tak místo abyste byli frustrovaní tím co oni dělají, máte pro ně soucit, protože si uvědomíte, že oni nerozumí. "Odpusť jim Otče, nevědí co dělají." Protože kdyby věděli, neseděli by tam. Prosím vás ať je vaše srdce plné milosti v takových situacích, ne frustrované. Řeknete: "No ale hýbe to s mými nervy..." Ne! Já mluvím o tom obdržet nové nervy. Jo! Úplně nové. Jste všichni v pohodě? Chci se za vás modlit, a pak se budeme modlit společně.

(Mluví pána s kytarou) Co jsi zpíval během chval, to co jsi zpíval ze svého srdce? Byl jsem na kolenou a byli kolem mě lidé... Znělo to jako bys zpíval že On nás učinil svatými... Co jsi to zpíval? Co byla přesná fráze kterou jsi zpíval? "Učinil jsi nás svatými". Víte kolik sborů kdyby jejich vedoucí viděli že zpíváte "Učinil jsi nás svatými", tak by vás nazvali heretiky a rouhači? To je smutná realita. Myslel jsem si že to je to co jsi zpíval. A říkal jsem si: Králův oheň (název církve), znám toho chlapíka trochu a tak si sám pro sebe myslím: "Vy tomu fakt věříte." Musíte pochopit že vás učinil svatými. Jestliže nezačneš tam, kde On skončil, nemůžeš ani dobře běžet. On činí strom dobrým. Ne ty když se více snažíš. On činí strom dobrým. Musíš nechat strom ať se stane dobrým. Jestliže se vzbudíš a vezmeš na vědomí že jsi svatý v Jeho očích, hádej v čem pak zůstane stát tvé přesvědčení? Ve svatosti. A hádej jaké ovoce to ponese? Svaté reakce ve tvém životě. A najednou budeš žít naprosto za hranicí toho co bys sám byl schopen kdybys neměl toto zjevení. Takže to je Jeho milost která pracuje v Tobě a On dostane všechnu slávu. Nejsi superkřesťan, jsi věřící! A všechna sláva jde Bohu! Protože ty jsi kým jsi díky Boží milosti. Miluji to. Zpíval jsi to chvíli, a celý tvůj tým to zpíval. "Ty jsi nás učinil svatými." Víte o tom, že lidé by mohli bojovat s frází jako je tato? Ale tohle je Bible. Říká že byla doba v mém a tvém životě kdy jsme byli cizinci a nepřátelé kvůli způsobu jakým naše mysl fungovala, ve zlém způsobu. To znamená vstávat ráno a myslet pro sebe, když jsme vytvořeni k Jeho obrazu a vytvořeni abychom milovali. Vidíte, musí se vám to líbit. Ne fakt musí. Právě tam bude nula našeho sebeuvědomění/sebepozorování. Podívejte. Dokud se z vás nestane malé dítě, ne dítě, ale malé dítě, protože není to moc dlouho potom co jste malí a už si začnete uvědomovat sami sebe a starat se o to co si druzí myslí a to není legrace. Jmenuje se to ztráta nevinnosti. A když říká: "Pokud se nezměníte a nebudete jako malé děti" (parafráze Matouš 18:3), říká tím: "Pokud se neobnoví tvoje nevinnost do bodu, kdy budeš ignorovat co je zlé a budeš perfektní v tom co je dobré, neuvidíš Boží království." Není to něco? To je naší modlitbou. "Pokračuj v obnovování mé nevinnosti, jako bych nikdy nebyl dotčen ničím co nebylo z Tebe. Že se probudím a uvidím se způsobem jakým jsi mě vždycky viděl a chovám se tak že žiju v tom co jsi zaplatil. No tak. Je to velká věc.

Jestliže bereš vážně, co říkám, zaujmeš vážné postoje v této věci. Postoje. Nejsou to nějaké bezcenné postoje – děláte si legraci? Takové jsou naprosto nepřijatelné – postoje které neprodukuje život. Malé souzení, první dojem, toto není vůbec myslitelné. Nedovolíš svému srdci aby tam sklouzlo a i kdyby sklouzlo, tak bys rychle zas šel zpět, protože vidíš odkud to pochází. Ty musíš uvádět ve skutek své spasení, ty v tom musíš chodit. A tak se budu modlit. Otče díky za milost v našich životech, díky že nás umocňuješ abychom takto žili a takto chodili, a abychom jednoduše zářili. Modlím se abychom opravdu opravdu byli zmocnění skrze ústa dvou a více, i tento víkend, když říkáme věci které mnoho lidí zde má ve svém poznání, aby se to zabetonovalo v našem srdci, že se to stane naším bytím a naším vyjádřením, naším opravdovým každodenním životem. Díky že tu nebude žádné zoufalé usilování a žádné skutky, díky za tu radost a svobodu stávání se tím. Prosím učiň to čistým a jednoduchým a ať naše životy pokračují v zjevování krásy toho kým jsi. Ať Tě lidé doopravdy opravdu poznají. Jednoduše proto že máme privilegium poznat Tě do určité míry. Ať naše

životy v Tobě plodí Tvůj život (Žítí v Něm) v ostatních . O to vše prosím v Ježíšově jménu.
Amen

Ještě rychle – mám čas, nebo musím končit?... Ty jsi zpíval že On nás učinil svatými, vidíš, to se mi líbí, klečel jsem na zemi a postavil jsem se a zamyslel a říkal jsem si, opravdu zpívá to co si myslím? Zaujalo to mou pozornost. Jak by to vypadalo, kdybys ráno vstal z postele, vylezl z postele a místo abys zkontroloval své tělo a své pocity, svůj pracovní rozvrh, 'ach jo, hmm... pomoz mi Ježíší', a toto zvat modlitbou... Jak by to vypadalo, kdybychom ráno vstávali a sedli si v posteli, nebo jenom leželi s tváří ke stropu a pozvedneš ruce, ani jsi se ještě nedostal z postele: "Otče já děkuji e toto ráno jsi mě učinil svatým skrze krev Tvého Syna Ježíše, očistil jsi mě díky všemu tomu co jsi dokázal skrze svého Syna, díky za to že jsem čistá, svatá, jsem bez viny, jsem očištěný v Tvém pohledu na mne. Bože díky že mne oblékáš spravedlností, za to že mě naplňuješ svým Duchem a naplňuješ mne svojí láskou..." Co když ty, osobně, když tam nikdo jiný nebude, začneš přijímat tyto pravdy a říkat na ně Ano a věřit jim bez jakékoli druhé myšlenky.

Spoustu lidí mi řeklo spoustu věcí za ty roky, protože jsem měl tu samou vášeň jako když jsem byl spasen. Lidé mě znají po 23 let, zrovna jsem viděl ty kteří mě znali v té době když jsem se obrátil, a oni vešli do sboru v Marylandu překvapili mě, já jsem byl nadšený. A oni plakali když mě viděli, a co mi řekli lidé kteří mě znali celý můj život, bylo: "Co já si na tobě cením je nepřestávající stálost tvého života, že co vidíme je to kým doopravdy jsi, a pokaždé co tě vidím, jsi stejný, nejsi obtížený břemeny nějakého boje, nemluvíš jako- hm moje žena se neměla moc dobře, no a mé děti dělají nějaká špatná rozhodnutí... Ty jsi stále zapálený a zamilovaný do Boha, i když se tyto věci děly." A já si říkám: "Jo, vždyť ani nevím jak jinak bych měl vypadat." :-D Ale je tu důvod. Pán mi dlouho zpátky ukázal že ten důvod, proč jsem stálý a bez snažení, je proto že věřím, že jsem syn, a nemám na mysli hřích/nejsem zaměřený na hřích. Věřím, že mě miluje. A to mě zmocňuje abych žil způsobem, za jaký On zaplatil. A když bych si uvědomil že jsem vypadl ven z tohoto chápání, tak bych to rychle zaregistroval, no ne? A běžel bych za Ním. Ale myslím že my jsme zanprázdňení tím, jestli to je vůbec možné, a ještě tím, jak to vůbec vypadá. Myslím že jsme se sami oklamali abychom následovali sebe, zatímco říkáme, že následujeme Jeho. A necháme naši vlastní hříšnou lidskou zkušenost aby diktovala, co je možné. A tak říkáme falešně pokorné věty jako: "No ale nikdo není perfektní, bratře, a co tím říkáš? Ty nemáš hřích? A my budeme hřešit a hřešíme pořád, asi hřešíme i teď. " Náboženství a ďábel to milují, když věříte takovým věcem. Neprohlašujeme, že jsme svatí, abychom zamaskovali náš hřích. Neprohlašujeme, že jsme spravedliví, abychom přikryli naše nedostatky. Spravedlnost nese své ovoce ke svatosti. Čistí v srdci... Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha. (Matouš 5:8 CSP) Musí být možné mít čisté srdce. Juchů!

Uděláme tohle. Obvykle nemám žádnou hudbu, ale tobě to tak jde, jen dělej co děláš. Tolik se mi to líbí, protože zpíval, že On nás učinil svatými. Nikdy to nezapomenu. Nezapomenu to. Říkal jsem si, tyjo, tihle kluci tu opravdu kážou evangelium. Celý chválicí tým zpíval že On nás učinil svatými. Je to pro mě velká věc. Protože to je to, když jsi ve své v ložnici každé ráno. To

musíš vidět, když se ráno podíváš do zrcadla. Není to troufalé ani pyšné. Musíš začít, kde On skončil. Jestliže žiješ proto, abys byl přijatý, budeš se cítit jakože nejsi. Jestliže žiješ protože jsi přijatý, tvé skutky budou souhlasit s tím, čemu věříš. Ano? Jestliže se vzbudíte a doopravdy budete věřit, že jste Jeho, budete žít tak, že jste Jeho. Nikdy nemusíte dokazovat, že jste jako On, váš život to bude dokazovat. Tak se vzbud' a buď Jeho. Amen?

Můžeme toto rychle udělat? Můžeme se modlit za nemocné nebo za kohokoli kdo by chtěl modlitbu za uzdravení, můžeme to udělat? Je to v pohodě? Není moc pozdě, že? Není to jako že bychom minuli tu 'uzdravovací hodinu':-D No jen jsem to musel zkusit, abych zjistil, čemu věří lidé v této místnosti :-D Toto dělám roky, když cestuji, modlíme se za nemocné, a bylo to tak dávno, hodně dávno, že jsem vždy lidi seřadil a modlil se za každého, proto jsem také byl pozván do sborů, jen pro ten způsob jakým jsem sloužil. Mám nějaké dary ve svém životě, užívám si je, kdo si užívá obdarování? Miluju to když sedím v letadle, a najednou čmuch čmuch, prostě něco v Pánu cítíte, a řeknete to člověku vedle. "To není možné! Jak jsi to mohl vědět?" Je to prostě legrace. Ani to nejde jinak, je to legrace. :-D

Roky zpátky, když jsem cestoval, vlastně jsem kázal ve sborech ještě předtím než jsem byl rok starý v Pánu, byl jsem pozván jako host, abych kázal v několika sborech a to jsem nebyl ani rok spasen. Hlavní důvod bylo mé obdarování. Takže všichni chtěli dostat něco z mého obdarování. Mít prospěch z mého obdarování, dostat slovo díky mému obdarování, a lidé mě viděli a přišli a řekli: "Jen se za mě modli, cokoli ti Bůh řekne, jen se modli... Cokoli řekne, cokoli řekne." :-D Potom mi jednou mi Pán řekl: "Poslouchej. To co děláš, je skvělé, i ten fakt, že jsi do něčeho dorostl a vidíš vyjádření toho kým jsem ve svém životě a tak... Ale jak to pak rozmnožuješ a trénuješ a vyzbrojuješ ostatní? Ty vlastně jenom sloužíš." A když řekl: "Koho vyzbrojuješ?" Řekl jsem si: "Nad tím jsem ani nepřemýšlel, jenom mám spoustu zábavy." Pamatuji si, že to lidi bralo, udělají z tebe hrdinu, ikonu, ale je to jen obdarování, žádný člověk nic nemá, pojďme si to urovnat, nikdo nemá nic, pokud mu to Bůh nedal. Takže tu není někdo "opravdu veliký" kromě Boha. My si z nějakého důvodu myslíme že jsi extra duchovní, pokud máš nějaký dar. 1:46:30 **Jestli máš nějaký dar, máš dar, tak je to bez pokání.** Pamatuji si bohoslužby kdy jsem lidi seřadil a je to vyděsilo a měl jsem z toho problémy, moc o tom nemluví, dostávalo mě to na špatnou cestu, protože lidé obdivovali obdarování a když jsem byl mladý a spasený a čerstvý v tom všem, tak jsem lidi seřadil a pamatuji si že jsem říkal: "Neříkejte mi, proč jste tady, nechci aby mi někdo vůbec řekl, proč jste tady." A pak jsem učil o slovu poznání a řekl jsem: "Zatímco zde stojíš, věc číslo jedna za kterou se teď modlíš a věříš je..." – "Uááá!" Prostě to lidi dostalo. Říkali: "Cože?" Ale oni udělají TEBE něčím speciálním. A nezvládal jsem to ze začátku dobře. Nevím kdo by to zvládl dobře, pokud se toho opravdu nepochopíte. Jestliže vše, co děláš, je že pouze sloužíš díky svému daru, tak náš cíl není složit díky svému daru ale je to trénování, vyškolení a zmocňování lidí, aby byli více jako On, pro službu.

Pamatuji si, že jsem to v tom období dělal, špatně se to dotýkalo mého srdce, myslel jsem si že pokud všichni nebyli na podlaze nebo opření o zeď, Bůh nepřišel tak jak mohl. A bylo to se

mnou divné, protože to začalo být o mě a o pocitech/vyjádřeních Ducha Svatého (manifestace), a o tom obdarování. A pamatuji si že když jsem sloužil tak jsem ani neopustil podium, jen jsem ukázal a zakřičel: “Vy paní s proužkovaným tričkem, postavte se ... Oheň!” – “Uááá!” Bum. Paní spadla. (tímto jsou myšleny manifestace, pozn. překladatele) Všichni s otevřenou pusou. Ale začínalo to být divné. Začalo to být divné a bylo to všechno o těch manifestacích a bylo období kdy se to dělo tak často... Ale lidé, kteří byli zranění, potom co se “kouř” rozptýlil, byli stále zranění. Byli tam lidé, kteří měli rakovinu a řvali na podlaze, nemohli se zvednout, museli je nést k autu, ale stejně pořád měli rakovinu. Nepřemýšlel jsem nad tím moc hluboce, ale věci byly nějakou dobu divné. Váš motiv je důležitý. Mohli bychom otevřít dveře tak velké, že by se v místnosti mohlo stát cokoli. On za to zaplatil. A nemusí to být vždycky skrze “Áááá!” “Úúú!” Viděl jsem jak rakovina čtvrtého stupně odešla, a nikdo se vlastně ani nemodlil. A ten člověk co ji měl tak se ani netřásl a necítil husí kůži. Říkáš: “Cítil jsem horko.” Super, to je fajn. Ale co když necítíš teplo, to znamená že se nic neděje? Musíme s tím být opatrní.

Změnil jsem za ty roky spoustu věcí. Dostal jsem se do problému. Způsob jakým jsem sloužil mě dostal do problému. Nikdy jsem tohle veřejně nevyprávěl. Asi to je nahrané, hmm to asi něco malého způsobí, ó Pane co to vlastně dělám? Nejsem si jistý že všechno co se dělo v mém životě v tu dobu byl Bůh. Protože se to pro mě stalo důležitým. Pro mě. Nejsem si jistý, jestli to všechno byl Bůh. Ale vy všichni jste mě tenkrát neznali. Někteří lidé mě tenkrát znali. Jednu noc jsem šel do církve, a takto jsem se změnil. Vešel jsem a měl jsem na sobě své nejhezčí sako. Ne že bych byl proti nošení sak, jen jsem si myslel že se to u nich očekává, ani nevím jestli bych teď měl sako které bych chtěl nosit, ale nemám saka, tohle jsem já, je mi pohodlně. Nevím co bych dělal, kdyby mne někdo požádal abych vedl pohřeb, musel bych si asi zkusit obstarat sako. Ale vlastně doopravdy ani nevedu pohřby. A nevedu ani svatby, takže jsem docela v suchu :-D Ale vešel jsem do té církve a měl jsem na sobě nejlepší sako, měl jsem kravatu, a cítil jsem se jako kazatel. A všichni mě bombardovali a říkali: “My jsme tak ohromeni, že jsi přišel do naší církve, jsi tak pomazaný, ten způsob jakým skrze tebe Bůh jedná, člověče a ty jsi ani nebyl tak dlouho spasený, no a ten způsob jakým slyšíš Jeho hlas...” No a já si říkám:” No, jsem pomazaný.” Bylo to se mnou divné. Ale neviděl jsem to. A v tu noc, byla to tak svatá atmosféra, lidé leželi všude kolem, pastor a jeho žena byli na podlaze, měl jsem být s nimi. A já tam stojím: “Wow, jaký způsob služby. Pane, tohle je dobré.” Modlím se k Němu stále, hledám ho, jsem hladový, je to šílené jak se tohle stane, jak se motivy tvého srdce můžou změnit a jak se můžeš cítit důležitý a minout milost a pokoru, kdy se můžeš cítit jako Někdo a minout, že bys ničím nebyl, nebýt Jeho. I taková ta věc “ctít jeden druhého”, co je teď ve vzduchu, a mluví tolik o úctě jednoho k druhému/vzdání cti – buďte opatrní s tím, co se snažíme ctít nebo v čem se snažíme najít čest. Bible říká: “Jak můžete věřit, vy kteří ctíte jeden druhého/uctíváteTAAAAADYYYYY. Potřebujete úctu jeden od druhého. Tím myslím POTŘEBUJETE. Jak vůbec můžete věřit, že toto vás povede správně? Je tu zdravá úcta, ale je mezi těmi dvěma tenká hranice. Někdy se i o úctě káže až moc.

Ani si nejsem jistý, proč vám vlastně říkám tento příběh, bude to určitě v nějakém bodě dávat smysl. Protože jsem tento příběh nikdy nevyprávěl na veřejnosti. Nikdy. Nikdy. Vy jste první. Držel jsem v ruce mikrofon a stál na dřevěném podiu, přesně takhle, jen mikrofon v ruce, nemám to rád když je musím držet, rád bych měl jiný ale ještě mě nepřipojili, chválicí tým- my jsme tu noc ztratili chválicí tým, nikdo nebyl dostupný, jen jedna malá holčička, byla to taková drobná tenká slečna, byla u klavíru, a ležela dole pod ním, měla ruku nahoře na klávesách ale vypadala jakože je vedená, nějakým způsobem zvládla hrát vysoké tóny, znělo to jako déšť nebo něco takového, tink, tink, a všechno čeho se dotkla bylo tak silné, lidé byli... Ježíš byl v té místnosti, bylo to reálné. "Nemůžu se dočkat až budu sloužit." Neuvědomil jsem si, že jsem zrovna na začátku momentu, kdy mě Bůh bude vychovávat.

Takže se rozhlížím a říkám: "Pane, co chceš dělat? Co chceš dělat? Ke komu chceš mluvit? Co chceš dělat?" A moje oči se zastavily na jedné paní, a Pán mi dal slovo s takovými detaily a časovými rámci, že kdybych to měl špatně, vypadal bych dost hloupě. Ale jestliže by to bylo správně, tady je problém když je tu takové slovo, jestli to máte správně, pak lidi jsou z toho paf. A teď jste na tenkém ledě, protože jestli vás něco takového pohne... Lépe abyste to ukázali lidem jako příklad toho, co je možné, že tato milost je dostupná, a ať váš nevyšší cíl je rozmnožit tuto milost, aby ostatní lidé také začali takto slyšet. Ne abyste vybudovali službu, nebo byli 'obdarovaní'.

Není žádný úryvek v Písmu, který mi říká jak vytipovat pomazané lidi, vybudovat kolem nich konferenci, aby sloužili církvi. Je to aby trénovali, vyzbrojovali a umocňovali církve. Tady je co mi Bůh chtěl té noci říct v mém srdci. Mé srdce pomalu přecházelo do tohoto místa, které nebylo dobré. A když jsem dostal to slovo, cítil jsem se jako: "Ach, to je úžasné..." Protože jsem už předtím slyšel slova a věděl jsem, že to bylo slovo od Pána. Třeba kdybych seděl vedle vás v letadle, a měl pro vás slovo jako je toto, nebudu chodit kolem horké kaše, a rovnou řeknu: "Dobrý den, tři týdny zpátky vám bylo řečeno..." Řeknu to jako bych to slyšel, protože věřím, že to bude úplně správně, a oni budou reagovat: "Cože? Umíte číst myšlenky?" No a naše odpověď je: "Ano, ale ne tak úplně. Vysvětlím vám to, ale... to se vám stalo, že?" – "Ano!" A potom Bůh jedná. Tu noc jsem vzal mikrofon, zapnul jsem ho a byla to jedna z těch situací kdy se nikomu něchtělo mluvit, ale já se nemohl dočkat, ale nechtěl jsem to nějak rozbít, víte, za nějakou dobu se naučíte, jak sloužit, bohužel se naučíte: "Víte, Bůh je na tomto místě...Hmmm teď je tady..." :-D Prostě víte, jak to udělat, že? "Ó ano, On teď prochází a slouží, a pro vás madam jsem obdržel toto slovo..." "A chtěl jsem ji nechat vstát a říct: "Oheň!"- "Uáááá!" To byl můj plán.

Zapnul jsem mikrofon a najednou... Něco se stalo. Nikdy jsem toto neříkal na veřejnosti. Najednou jsem ze sebe nemohl vydat ani hlásku. Neměl jsem žádnou lidskou schopnost mluvit. Lidé mi často říkají, ani si to neuvědomím, protože nepřemýšlíte o pokoře ve vašem životě, ale tohle je jedna věc, co mi lidé říkají: "Jsi tak pokorný..." A já jim řeknu: "Ani nevím, o čem mluvíte." Ani nepřemýšlím o pokoře kromě toho že chci chodit v pokoře, ale chápu toto. Když se vám něco takového stane, bude to produkovat pokoru bez toho, aniž byste to

zkoušeli. :-D Zasadí to opravdovou Boží bázeň do vašeho života. Takže jsem dostal slovo, které bylo naprosto šíleně přesné, detailní, časové rámce. Zapnul jsem mikrofon a nemohl jsem mluvit. Neměl jsem vůbec lidskou schopnost mluvit. Nebyla šance, abych vydal nějaký zvuk. Kdyby se to stalo vám... Možná mi budete rozumět i v ostatních věcech, jak se lidem jevím, a v mé vášni. Protože v té chvíli, vy víte, že On je reálný ještě před tím než se to stane, ale v té chvíli On je opravdu reálný. A já držím ten mikrofon a nemůžu mluvit. A On řekl: "Vidíš Dane, nemohl jsi ani mluvit, jestliže bych Ti to nedovolil." A stále ještě slyším zvuk toho mikrofonu, jak se odrazil od dřeva, protože mi vypadl z ruky, a pak jsem zkolaboval jako kdybyste mě zastřelili pistolí. Schoulil jsem se do klubíčka na podlaze, a asi na třičtvrtě hodiny jsem zcela hrdla plakal, roztrhán usvědčením a pýchou. A pak jsem z toho místa vstal a přiznal jsem svůj hřích celému sboru, řekl jsem jim, co se mi stalo, je to úžasné, to slovo pro tu paní bylo smrtelně přesné a řekl jsem jí to, ale řekl jsem jí to s bázni a chvěním, velmi jemně a tiše :-D Tolik jsem se bál jí to říct. Řekl jsem jí: "Všechno to začalo, když jsem se podíval na vás, madam, a co jsem slyšel ve svém srdci bylo toto, že jste..." – "Áááá!!!" Řekl jsem jí: "Vím, že to je velmi detailní, ale je to prostě Bůh, prosím postavte se a pojdte tady, chci se za vás modlit, a Bůh mi říká..." A ona už ležela úplně na opačné straně místnosti. Jen jsem polkl a řekl: "Ó můj drahý Ježíši."

Když jsem přijel domů, Pánova bázeň byla na mě, začal jsem s Ním mluvit, plakal jsem a plakal jsem hodně. Když vám Bůh vezme hlas, a vy se snažíte mluvit a nemůžete udělat ani zvuk, to je pokořující. A já jsem se hodně stáhl zpět, hodně jsem se stáhl zpět a Pán mě nechal, jen jsem takhle reagoval, dělal jsem nějaké poradenství, učil jsem trochu ve svém sboru ale hodně jsem se stáhl, ani jsem nějakou dobu nikam necestoval. Kdyby se to stalo vám... Říkejte mi že jsem měl udělat tohle a tamto, ale nechte Boha ať vám vezme hlas.

A pak jeden den jsem seděl brzo ráno a četl si svou Bibli a modlil se ohledně nějakých věcí v naší komunitě, a Pán si sedl hned vedle mě, jako by mi dal ruku kolem ramen a řekl: "Hele, když jsem tam na tom místě získal tvou pozornost..." A věděl jsem, o čem mluví... Řekl: "Neřekl jsem ti, aby ses vypnul, a nechci, aby ses bál. Jen rozuměj tomu, že jsem to byl já. Začal mě vychovávat a mluvit ke mě o rozmnožování a vyzbrojování a já řekl: "Ok." A pomalu jsem z toho vyšel a tak trochu do Něj vyrostl v některých způsobech, ve kterých mě On vedl. A tak jsme se začali modlit za nemocné, pokaždé na všech bohoslužbách, ale zapojil jsem do toho všechny. Nemůžu ani vypočítat kolik lidí jsem zmocnil, kolik jich bylo uzdraveno, kolik emailů dostávám a lidé říkají: "Člověče, to bylo poprvé co jsem doopravdy vykročil a modlil se, a ty jo, udělal jsi to tak jednoduché..." atd. Takže tohle uděláme dnes večer, dobře? Můžeme to udělat? Nezapere to zas tak dlouho, vím že všechno dělám dlouhé, omlouvám se. Je to "dlouhé" obdarování. :-D Jsem učitel. Učím.

Když se modlíte za nemocné, jsou dvě věci, na které narazíte. Mnoho různých situací, ale jsou dvě věci na které narazíte. Narazíte na lidi, kteří kdyby byli uzdraveni v tom momentě, nevěděli by to, nemají jak to zkontrolovat, protože to přichází a odchází, je to vnitřní zranění, bylo by potřeba testů, rozumíte mi? Nebyl by způsob jak se to dozvědět. A pak jsou tu další

lidé, kteří budou absolutně vědět, protože mají fyzické symptomy, zhoršené schopnosti, slabosti, vrzání kloubů, bolest, cokoli. Vy víte o čem mluvím. Máte dvě kategorie, potřebujete tomu rozumět, musíte mít potřebu tomu rozumět: oba případy jsou stejné. Jeden není jednodušší než ten druhý, oba vyžadují víru a oba jsou stejné. Neupřednostňujte jeden před druhým, nebo ať vás jeden z těch dvou nezastraší. Někteří lidé mi říkají: “No je jednodušší se modlit za lidi, když nebudou vědět, jestli budou uzdraveni, protože můžete věřit a nemáte nic co byste kontrolovali, a tak věříte...” A já si říkám: Co? Musíte být upřímní, není to že jsem v tom a nejsem v tom! “Uff, jsem tak rád že to nemůžou zkontrolovat, pořád by je to mohlo bolet, a kdyby si to mohli zkontrolovat...” To je NE!!! Oba jsou stejné. Je to ta samá víra, jsou to ty samé modlitby. Tady je to, co potřebujeme vědět. A učím to všude kam přijdu. Tvá modlitba nikdy předtím neuzdravila a nikdy v budoucnu neuzdraví nemocné. Uzdraví je Jeho dokonaná práce. Je to tvá víra v to, čeho On dosáhl, spolu s vírou v lásku, kterou On pro lidi má. Tam je uzdravení. Chtěl bych, aby to tady bylo tak jednoduché dnes večer.

2:02:40

Souhlasíte? Chtěl bych to udělat opravdu jednoduché. Na toto téma bychom mohli vyučovat mnoho dní, myslím že jsme o spoustě těchto témat dokonce byli vyučováni až moc. Mnohá učení pochází z našich zkušeností, místo aby vycházelo z Jeho slova. Takže buďte v tom opatrní. Ujistěte se, že něčemu věříte proto, že to byl Ježíšův život, ne kvůli tomu co se stalo nebo nestalo. To, čemu já věřím, pochází z Něj a Jeho života. Moje matka zemřela kvůli nemoci, to nemění Jeho Slovo. “Tvoje matka? Tak to mi moc nedodává odvahy...” My následujeme Ježíše, ne můj scénář. Já rostu, já se učím, a tak stejně i vy. Jestliže nacházíte pravdu díky mojí zkušenosti, možná se díváme špatným směrem. Protože lidé říkají: “No maminka pastora Dana umřela na nemoc a já vím že on se za ni modlil a on chodí ve spravedlnosti a má zjevení a neviděl ji uzdravenou, nemůžete mi přece říkat že neměl ani hořčičné semínko víry, no tak Bůh asi opravdu nechce uzdravit nemocné.” Tohle lidé dělají! Viděl jsem to znovu a znovu. Nemůžete to dělat. Rosteme, učíme se.

Bylo to nejvíce bolestivé období v mém životě, plné zmatku kvůli toho o čem kážu a čemu věřím a nevěděl jsem tenkrát to, co vím teď, věřil jsem nějakým mylným věcem. Ale bylo to jen emocionální, byla to moje máma. Šel jsem na bohoslužby a tam jsem viděl lidi uzdravené a pak tu byla moje maminka. Jednu bohoslužbu tam byli dva lidé s tou samou nemocí, kterou měla ona, a všechny symptomy od nich odešly, přímo tam před oltářem. Odešel jsem odtatud, s nikým jsem nemluvil, řekl jsem že musím jít. Plakal jsem, oni poskakovali a smáli se, plni nadšení že je opustily ty fyzická omezení, bylo to dramatické. A já jsem nikoho nenechal aby se mě dotkl. Jsem právě teď tady v té věci, této řece. Dnes jsem viděl průlom. Půjdu se modlit za svoji mámu. Jel jsem přes celé město abych vložil ruce na moji mámu, nic se nezměnilo. Ale pak žijete v tím momentem, najednou je to pro tebe o čase, o tom jak dlouho to bude trvat, a jestli se to nezmění tak jsem ničeho nedosáhl. Systém toho, jak jsem věřil, byl že buď se trefím, nebo netrefím, buď vyhraji nebo prohrají, On uzdravuje, nebo taky

neuzdravuje, ááá! Co On mi řekl, když jsem toto všechno procházel, bylo: “Víra je postoj tvého srdce.”

Věříš pro lidi. Jestliže jdu po ulici a vidím někoho, kdo má bolesti, a vidím že mají něco na ruce, nebo si ji drží jako by jim něco bylo, tak je oslovím, zeptám se co s tím dělali... Oni mi odpoví toto a tamto, zeptám se jestli je to bolí – “No jasně že to bolí”.

“Poslouchejte, spěcháte moc?” – “No ano, a musím stihnout tuhle schůzku...” – “Poslouchejte, dejte mi prosím deset sekund, tohle bude super. Jen deset sekund.” – “A proč?” – “Jen se za vás chci modlit, pane, prosím neříkejte ne, jen deset sekund.” – “Opravdu? Ne, nevím jestli...” – “Ne, prosím poslouchejte, jen deset sekund. Chci věřit Bohu. Jestliže jsem tohle nikdy předtím neviděl, asi bych byl blázen, že bych s vámi takto mluvil. Ale On uzdravuje a mění věci. A nebudu se modlit jen abych viděl co se možná stane, já věřím že On přijde.” Jsem takhle agresivní, když s někým mluvím. A když se za ně modlím, co se stane, když řeknou: “No, oceňuji, že ses za mě modlil, ale už musím jít. A modlil ses patnáct sekund, ne deset, a už musím běžet.” Jedna paní mi řekla: “Díky že jste to zkusil!” :-D Vidíte, ale byly doby kdy mě to ovlivnilo. V té době jsem tím momentem žil. Spousta křesťanů, mnoho z nás se nemodlí za lidi, protože se bojíme, že se nic nestane. A tak se nemodlíme, a máme to, čeho jsme se vlastně báli. Takže myslím, že bychom se z toho měli dostat a překonat sami sebe a jít po tom. Nemám pravdu? Takže dnes večer se budeme modlit za nemocné, chci abyste se ke mě připojili, udělám to spořádaně a jak nejrychleji to půjde, bude to legrace, bude to efektivní. Ježíš je dobrý! On uzdravuje lidi. On uzdravuje lidi. Prostě to dělá. A z čeho je On nadšený je, že jsou tady lidé kteří mají potřebu uzdravení, mají nějakou situaci a jsou dost pokorní na to, aby řekli: “Toto je v mém životě, toto je situace, která se děje, vím že to není Bůh, a věřím že Bůh pro mě má uzdravení...” Spousta lidí je na toto téma vyučovaných, a až moc vyučovaných, že říkají: “No nechci se postavit a prohlašovat to nad sebou a říct že je to moje...”

Bible říká: “Jestliže je někdo z vás nemocný, ať poprosí.” Můžete poprosit o modlitbu bez toho, abyste na sebe vzali identitu té nemoci, můžete poprosit a zároveň té nemoci nedat moc. Všechno co tím říkáš, je, že máš nějakou situaci ve svém těle, a vím, že toto není můj špatný lístek co jsem si vytáhl v loterii, On je tak dobrý, tak úžasný, On mění věci, miluje mě, prosím modli se se mnou, prostě věřím že On chce uzdravovat.” Je to jednoduché.

Takže dnes večer Ho to těší a má z toho radost, že pokud máš takovou situaci, kdy něco bys nazval méně než kompletní, a řekneš: “Prosím věřte se mnou...” Řeknu vám, co Ho opravdu těší, že něčí tělo by vstalo z vozíku a ten člověk by řekl: “Já budu tím člověkem, který věří.” Jedna věc je kdybych vás všechny postavil do řady a modlil se a jednal bych ve svém obdarování a snažil se nahnat nějaké momentum, a vím že někteří lidé by byli uzdraveni, a to by pro ně bylo super, a všechno to chápu. Ale myslím si, že můžeme vidět stejné ovoce, jestliže všichni prostě vykročíme ve víře. Věřím, že budeme mít stejné výsledky. V tom jsem pevný, věřím tomu už hodně dlouho. A vidím jak Bůh dělá úžasně věci, když se takto modlíme.

